

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, VELJAČA 2008. ■ GODIŠTE II ■ BROJ 7 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

4

Događajnica
**REDOVNIŠTVO JE
DRAGOCJEN DIO CRKVE**

EKUMENIZAM JE
**OTVORENOST SRCA
ZA ISUSOVO DJELO**

SPOMEN CRKVA
ZA NEDUŽNE ROBIJAŠE

11

Gospodarstvo
**VAŽNO JE POŠTENI RADITI
I MOLITI SE BOGU**

14

Život mladih
**MLADI, BUDITE NA KORIST
CRKVI I DOMOVINI**

18

Braća naša potrebita
**NAJPOTREBNIJI SPECIJALNI
BICIKL ZA VJEŽBE**

21

Župni slikopis
**ŽUPA MIHAELA ARKANĐELA
U STRAŽEMANU**

Nije meni do smrti bezbožnikove, nego da se obrati i živi

(usp. Ez 33,11)

■ KORIZMENA PORUKA POŽEŠKOGA BISKUPA

**Za napredak naše domovine potrebni su stručni,
ali još više obraćeni ljudi**

Paradoksalna je činjenica da postoje ljudi koji sebe nazivaju katolicima, osobito u javnim službama, a ponašaju se suprotno moralnim načelima, očekujući od Crkve da se prilagodi određenim stavovima tzv. civilnoga društva.

KORIZMENA PORUKA POŽEŠKOGA BISKUPA 2008.

Za napredak naše domovine potrebni su stručni, ali još više obraćeni ljudi

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
cijenjeni vjeroučitelji,
draga braćo i sestre!*

**»Milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa,
Gospodina našega« neka bude sa svima vama.**

(2 Tim 1,2)

Početak ovogodišnje korizme poklapa se sa sto pedesetom obljetnicom ukazanja Gospe u Lourdu. Marija je u tom francuskom mjestu po četrnaestogodišnjoj djevojčici Bernardici podsjetila čovječanstvo na temeljnu evanđeosku poruku da se obraćenjem, pokorom, vjeron i molitvom ulazi u kraljevstvo nebesko, koje je navijestio i ostvario Isus Krist svojom mukom, smrću i uskrsnućem. Lurdska poruka u skladu je s Isusovim pozivom na početku njegova javnoga djelovanja: »Obratite se i vjerujte evanđelju« (Mk 1,5). Taj zahtjev Isus je ponovio posebnom odlučnošću kad su On i njegovi učenici bili očevicima teških nesreća: »Ako se ne obratite svi ćete (...) propasti« (Lk 13,4-5). Tijekom stotinu i pedeset godina mnoštvo se ljudi u svijetu i kod nas odazvalo Marijinu majčinskom poticaju i

nastojalo oblikovati život u skladu s Božjom voljom. Među njima je i Alojzije Stepinac, čije se četrdeset i osme godišnjice blažene smrti spominjemo na početku ove korizme. Lurdske poruke i Stepinčev primjer neka nam budu poseban poticaj da u pripravi za Uskrs novim žarom hodimo evanđeoskim putem obraćenja, pokore i svjedočenja vjernosti Bogu. U duhu toga nastojanja odvijat će se i naše drugo biskupijsko hodočašće u Lurd, u tjednu nakon Duhova, od 13. do 18. svibnja.

Obraćanje, pokora i molitva

1 Svake godine u korizmi pred nama je ista zadaća: obraćenje, pokora i molitva. Međutim, značajke naše svakodnevice mogu nažalost preusmjeriti naša korizmena nastojanja. Svakodnevnica nam je ispunjena najrazličitijim obvezama koje su jednim dijelom naš osobni izbor, a drugim su nam dijelom nametnute kroz medije, školu, različite gospodarske i bankovne ovisnosti. Često se bez pokrića u nama raspiruje potrošački mentalitet primamljivim reklamama i modnim trendovima, izazivajući, napose u mladima, otklon od pravih vrijednosti, dezorijentaciju, lakoumnost, buđenje hedonističkih poriva – a sve pod kapom tzv. globalizacijskih procesa.

donističkih poriva – a sve pod kapom tzv. globalizacijskih procesa.

Čovjek kao laboratorijski materijal

Ako tome pridodamo i znanstvena istraživanja koja se čovjekom bave prvenstveno kao laboratorijskim materijalom sa svrhom biogenetskoga poboljšanja njegova stanja, možemo zaključiti da je čovjek postao predmetom konstrukcije, rekonstrukcije ili određene manipulirane prokreacije. Iščitavamo iz svega rečenog da smo dionicima svojevrsnoga dirigitiranog društva koje čovjeku ne ostavlja dovoljno prostora za osobnu slobodu potrebnu za uspostavljanje relacije s Bogom. Čovjeka se perfidnim smicalicama nastoji smjestiti u zatvoreni sustav bez transcencije i perspektive Duha. Talijanski mislilac Indro Montanelli izrazio je svoju intelektualnu nedoumicu pred takvim svijetom ustvrdivši: »Za mene manjak vjere stvara duboku melankoliju. Osjećam da mi nedostaje najvažnija stvarnost, koja čini sporednima sve druge, uključujući i sam život. Ako moram sklopiti oči bez da znam otkud dolazim, kamo idem i što sam došao ovamo raditi, nije se isplatilo niti ih otvarati.«

Često se bez pokrića u nama raspiruje potrošački mentalitet primamljivim reklamama i modnim trendovima, izazivajući, napose u mladima, otklon od pravih vrijednosti, dezorijentaciju, lakoumnost, buđenje hedonističkih poriva – a sve pod kapom tzv. globalizacijskih procesa.

Kršćanin vjernik je dragocjenost

2 U društvu koje uz pomoć svojih mogućnosti nastoji »proizvesti« čovjeka, prava je dragocjenost čovjek *kršćanin vjernik* koji se trudi živjeti po Isusovu izazovnom i nepotrošenom modelu kao biće *trajne izgradnje*, čijoj cjelovitosti pripada duhovna dimenzija, nutarnja sloboda, ljubav kao izvor, temelj i smisao postojanja. Vjernik će se i ove korizme u iskrenosti srca propitivajući udubiti u svoj osobni, obiteljski i javni život te pred Bogom provjeravati što nam se događa. Neće se miriti s osrednjošću ili površnošću općega načina razmišljanja i nametnutih životnih shema, nego će svoje razmišljenje i djelovanje usklađivati s Božjim te u Njegovu duhu novim načinom života unositi u svijet evanđeoski kvasac promjene. To ponašanje nazivamo obraćenjem, a ono se ostvaruje u Crkvi kao zajednici koja sluša Božju riječ, po njoj oblikuje mišljenje i u njoj nalazi nadahnuće za djelovanje u svijetu.

Sol zemlje i svjetlost svijeta

Kad vjernik živi i nastupa s evanđeoskim mentalitetom, širi oko sebe pozitivno ozračje i osjeća da se ono oko njega umnaža. Istina, može mu se dogoditi da naiđe i na otpor, ismijavanje ili čak progon onih kojima smeta, no snagom Duha to svladava. Međutim, paradoksalna je činjenica da postoje ljudi koji sebe nazivaju katolicima,

Međutim, paradoksalna je činjenica da postoje ljudi koji sebe nazivaju katolicima, osobito u javnim službama, a ponašaju se suprotno moralnim načelima, očekujući od Crkve da se prilagodi određenim stavovima tzv. civilnoga društva.

osobito u javnim službama, a ponašaju se suprotno moralnim načelima, očekujući od Crkve da se prilagodi određenim stavovima tzv. civilnoga društva. Umjesto da iz zajednice Crkve u svijet prenose kvasac evanđeoske preobrazbe, oni nastoje u Crkvi unijeti ono što nije sukladno njezinoj biti. Crkva i njezini članovi moraju ostati »sol zemlje« i »svjetlost svijeta« (Mt 5,13-14), jer će samo tako biti u službi istinskoga života i čovjekova spasenja.

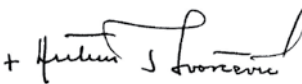
Posljedice komunističkog sustava

3 Stanje u Hrvatskoj dijelom je i posljedica komunističkoga sustava koji je vjeru proglasio privatnom stvari, zabranio javno očitovanje pripadanja Crkvi, osobito djelatnicima u javnim službama. U sjećanju su još vremena za kojih su se parovi noću vjenčavali i krstili svoju djecu, potajno slavili Božić i druge blagdane. Pripadnost Crkvi gajili su kao nešto skrovito, a u javnosti su se ponašali kao nevjernici, prihvaćajući sustav protivan evanđeoskim vrijednostima. U takvoj podvojenosti s distance su živjeli kriptopripadnost Crkvi. U novim demokratskim okolnostima mnogi se vjernici javno priznaju katolicima, ali se u Crkvi ne žele angažirati kao aktivni laici, niti se u društvenom i političkom životu zauzimati za evanđeoske vrijednosti. Za njih stoga posebno vrijedi poziv na obraćenje, poziv na povratak Bogu, na usklađivanje vlastita mišljenja i djelovanja s Njegovim naumom o čovjeku, kako bi zauvijek bili svjesni riječi koje je Gospodin izrekao po proroku Izaiji: »Jer moje misli nisu vaše misli, i moji putevi nisu vaši putevi« (Iz 55,8). Za napredak i blagostanje naše domovine Hrvatske, potrebni su stručni, školovani ljudi, ali su još potrebniji obraćeni ljudi koji će živjeti svoju duhovnu snagu i tankočutnost promičući moralne istine u slobodi.

Korizmeni milodar za prognane

4 Braćo i sestre! Pokora je izvanjski čin povezan s obraćenjem kojim svjedočimo svoju odmaknutost od sebe i primaknutost Bogu, čistimo se od sebičnosti i osposobljujemo za bližnjega. Nasuprot tome potrošački i hedonistički mentalitet odbacuje žrtvovanje pa ne uspijeva promicati solidarnost s ljudima u nevolji. U vašoj dragovoljnoj žrtvi i novčanom prilogu kojega ste u svojim župama za prošlogodišnje korizme skupljali za starije prognanike iz Bosne i Hercegovine – koji na tlu naše Biskupije žive od vrlo skromnih ondje zarađenih mirovina – posvjedočili ste velikodušnost koja je jedan od plodova obraćenja. Svojim darovima obradovali ste više od pedeset staračkih usamljeničkih obitelji u našoj Biskupiji. I ove korizme prikupljat ćemo za njih vaše milodare, osobito prigodom slavlja molitve križnoga puta. Kao i prijašnjih godina, vaši će ih župnici na Veliki četvrtak predati na misi posvete ulja u našoj Katedrali.

Neka Isusova Majka pomogne da pokret obraćenja i pokore što ga je ona pokrenula svojim ukazanjem u Lurdu zahvati što veći broj ljudi u našoj domovini za njihovo osobno i naše zajedničko dobro. Molim za vas Božji blagoslov te vas sve od srca u Gospodinu pozdravljam.

+

Antun Škvorčević,
požeški biskup

Požega, 2. veljače 2008.

Pokora je izvanjski čin povezan s obraćenjem kojim svjedočimo svoju odmaknutost od sebe i primaknutost Bogu, čistimo se od sebičnosti i osposobljujemo za bližnjega. Nasuprot tome potrošački i hedonistički mentalitet odbacuje žrtvovanje pa ne uspijeva promicati solidarnost s ljudima u nevolji.

BLAGDAN PRIKAZANJA GOSPODINOVA I DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

Redovništvo je dragocjen i izazovan dio Crkve Piše: **Ljiljana Marić**

Snimio: Duško Mirković

▲ Nakon propovijedi redovnice su s upaljenim svijećama obnovile svoje redovničke zavjete.

Svečanim misnim slavljem u požeškoj katedrali 2. veljače slavljeno je Prikazanje Gospodinovo te Dan posvećenog života kojem su pored brojnih vjernika nazočile i redovnice koje djeluju na području Požeške biskupije. Misno slavlje koje je počelo blagoslovom svijeća predvodio je požeški biskup mons. Antun Škvorčević u koncelecijaciji s katedralnim župnikom preč. Markom Pišonićem, o. Zvonkom Šeremetom, fra Zlatkom Papcem i kancelarom Ivicom Žuljevićem. U uvodnom dijelu biskup je napomenuo kako na ovaj dan molimo za one koji su krenuli putem redovničkog zvanja te posebno pozdravio nazočne redovnice, ali i braću franjevece i dehonijance koji predstavljaju muški dio posvećenog života u biskupiji. Podsjetio je i kako upravo na blagdan Prikazanja Gospodinova u hramu započinje Devetica Gospi Lurdske o 150. obljetnici njezinih ukazanja.

Zahvala Bogu za dar posvećenog života

Hvala ti, Oče, za dar Isusa Krista, djevičanskog Zaručnika Djevice Crkve. Danas s radošću obnavljamo svoju svetu obvezu da ćemo čuvati djevičanskim svoje tijelo i čistim svoje srce, da ćemo nepodijeljenom ljubavlju živjeti na slavu tvoju i spasenja čovjeka.

U što trošimo život

U snažnu povijesnu povorku vjernosti čovjeka Bogu, vjernosti Isusu Kristu, uključili su se i požeški vjernici koji se na blagdan Isusova prikazanja u hramu, kazao je biskup u propovijedi, žele još jednom u tome obnoviti. U tu povorku uključuju se različiti slojevi Isusovih vjernika u njegovoj Crkvi, a posebno dragocjen sloj je onaj koji nastoji živjeti vjernost Isusu Kristu kroz tri zavjeta: zavjet čistoće, poslušnosti i siromaštva. To su redovnici i redovnice.

Podsjećajući se na Isusovo prikazanje Bogu u hramu biskup je kazao kako se čovjek na ovom svijetu pojavljuje kao darovano biće. Tko nas je darovao, zapitao je biskup te odgovorio da je to Bog, izvor života bez kojega nam naši roditelji ne bi mogli darovati život jer oni ne mogu stvoriti dušu niti dati srce. Zbog toga pred Bogom, izvorom i darovateljem života trebamo stajati sa zahvalnošću.

Drugo pitanje, objašnjava biskup, što mi s tim darom života možemo učiniti. Svoj život možemo potrošiti prema nekakvim svojim planovima i strategijama, sebičnim i malenim. Tada ćemo život uzalud potrošiti. Svojom slobodnom voljom možemo sebe darovati drugome, biti dar za drugoga. Na taj način otajstvo svoga postojanja najdublje ostvarujemo. Ukoliko smo u braku i povodimo se ovim principima onda brak postaje otajstvena stvarnost životna iz koje se rađa novi život. Kada netko živi u braku ili u nekom drugom zvanju svoju darovanost Bogu po drugome onda on ostvaruje Božju zamisao o sebi.

Duhovno obogaćenje

– Svećeništvo ili redovništvo nije jedini put na kojem se ostvaruje darovanost sebe, ali darovanost sebe kroz redovništvo je jako znakovita darovanost jer ide putem Isusove darovanosti siromaštva, poslušnosti i

čistoće. Redovništvo u Crkvi jest poseban, izazovan znak one darovanosti Isusa svome Ocu koju nam je posvjedočio do kraja, do u smrt. Isusova poklonjenost Ocu do u smrt formula je našeg spasenja. Oni koji prepoznaju to Isusovo djelo kao Božji put ostvarivanja punine života pa se onda oduševavaju za njega i slijede ga u svom životu, blagoslovljena su i suradnika s Bogom koji ovu našu zemlju duhovno obogaćuju – istaknuo je biskup Škvorčević.

Stoga, dodao je biskup, želimo ovom prigodom Bogu iskazati zahvalnost za sve one koji u svojim pozivima žive vjernost, darovanost čovjeku, a kroz to i svoju darovanost Bogu kao i za sve one koji to ostvaruju putem posvećenog života.

Redovnice i bolest

Biskup je ovom prigodom spomenuo i lurdsku ukazanja kao i štovanja Gospe Lurdske koja su počela širom svijeta pa tako i u požeškoj crkvi svete Terezije Avilske. Gdje god je počelo njezino štovanje Marija je pomagala ljudima da postignu čistoću srca kroz pokoru i obraćenje. To je onaj put, objasnio je biskup, na koji je pozivao Isus Krist. Neka ona, poručio je biskup, pomogne unijeti Isusa još dublje u naša srca i živote pa naši životi budu življenje Božjeg nauma o čovjeku.

Nakon propovijedi redovnice su javno izrekle molitvu zahvale za dar posvećenog života, odnosno obnovile svoje redovničke zavjete, a na kraju misnog slavlja izmoljena je jubilejska molitva uz 150. obljetnicu Gospinog ukazanja u Lurdu.

Redovnice su svoj Dana posvećenog života počele susretom prije misnog slavlja u crkvi sv. Lovre gdje im je duhovni nagovor na temu «Redovnica i bolest» održao fra Zlatko Papac. Nakon toga je slijedilo pokorničko bogoslužje i prigoda za osobnu svetu ispovijed.

Snimio: Duško Mirković

U POŽEŠKOJ KATEDRALI DAN ŽIVOTA PROSLAVLJEN KRŠTENJEM TROJE DJECE

Kako prihvaćamo i ophodimo se sa životom

Piše: **Helena Toman**

Dan života koji se u Katoličkoj crkvi u Hrvatskoj slavi prve nedjelje u veljači u požeškoj katedrali proslavljen je svečanim misnim slavljem koje je predvodio požeški biskup mons. Antun Škvorčević i krštenjem troje djece: Tomislava, petog djeteta obitelji Bogović; Nike, trećeg djeteta obitelji Mršić i Rie Marije, četvrtog djeteta obitelji Janković. Želimo sa svim katolicima u Hrvatskoj, kazao je biskup u uvodnom dijelu slavlja, biti zadržani životom, zahvalni za njega, ali i njegovi suradnici života. Biskup je iskazao radost što upravo na ovaj dan tri obitelji donose djecu na krštenje. Čestitao im je što su prihvatili taj Božji dar dodajući da kroz njihovu djecu ova naša hrvatska zemlja ima svoju budućnost.

-To što nam srce govori o životu, nije naše nego Božje. Bog je u naše biće upisao da mi možemo biti drugačiji, puniji, sretniji. Ovo što sada živimo nije ono pravo, nego je potrebno težiti za onim što je pravo. Ta naša čežnja je Božji trag u nama – među ostalim u prigodnoj homiliji kazao je biskup Škvorčević govoreći o životu.

Ne znamo do kraja što je život

Željeli bismo se na Dan života, dodao je biskup, podsjetiti kako život nije nešto što je čovjek smislio i skrojio nego je život stvarnost koju živimo, iako ne znamo reći što je on na koncu konca. Život je stvarnost koja se rađa i koja ima svoju opipljivu dimenziju, ali život nije u onom opipljivom nego je život u onome dahu koji nosi našu vidljivost, a taj dah možemo zvati duša ili još bolje duh. U suvremenom svijetu, upozorio je biskup, svi pokušaji manipuliranja čovjekom od njegova zaeća pa do smrti uvijek su opasna stvar jer mi možemo manipulirati onim što vidimo, ali život je daleko više, osobito kada se radi o čovjeku koji je osobna stvarnost, duhovno oblikovana.

Život je dar, objasnio je biskup, s kojim se valja ophoditi onako kako taj dar traži te mu se diviti jer je stvarnost koja nadilazi nas. Čovjek ne zna do kraja što je to život i što je to čovjek. Zbog toga život treba živjeti s poštovanjem i zahvalnošću.

Raduje činjenica, kazao je biskup, što se u Požegi rodilo troje djece koji su znak da postoji život kojega ljudi vole i sa zahvalnošću primaju. Međutim, kada jednoga dana ljudi sa životom počnu praviti račune pa prihvaćaju jedno ili nijedno dijete, pa kada malo žele pa ne žele živjeti u braku, tada dolazimo u jednu nesigurnu situaciju u ko-

Snimio: Duško Mirković

joj ne znamo što će se dogoditi s nama. Da li ćemo kao zemlja i narod imati budućnost ukoliko ne budemo imali one koji vole život i brojnu djecu? Ovo je pitanje, upozorava biskup, koje bi si trebao postaviti svaki građanin. Nažalost, u Hrvatskoj je još uvijek više umrlih nego rođenih.

Tamo gdje je ljubav na prvom mjestu tamo život ide naprijed, prema svojoj punini i konačnosti.

Poziv osobama na vlasti

- Isus Krist živio je tu zakonitost ljubavi među nama do kraja. Križ nam svjedoči

koliko je život stvarnost koja se probija kroz trpljenje i muku, kroz teškoće i konačno kroz smrt. To je taj put ljubavi. Željeli bismo danas zajedno s vama roditeljima obnoviti svoju vjeru i vjernost životu tako da povjerujemo još jedanput ljubavi kao zakonitosti života, tako da nastojimo u svojim obiteljima živjeti jedni za druge. Uvijek iznova valja imati hrabrosti unatoč trendu i unatoč, ne znamo kojoj modi, reći: Ne, svemu onome što nije ljubav i dostojanstvo čovjeka – poručio je biskup.

Biskup je posebno ovom prigodom pozvao one koji su na vlasti da u svojim srcima i savjestima imaju dovoljno Božjeg svjetla kako bi se za-

uzimali za život u skladu s Božjim naumom ljubavi te kako bi promovirali dostojanstvo braka i podupirali one koji primaju brojnu djecu, ali se borili i za dostojanstven život starijih ljudi kako bi imali ono najpotrebnije. Posebno je ukazao na problem starijih ljudi koji su prognani iz Bosne i Hercegovine te koji sa svojim malim mirovinama koje su tamo ostvarili ne mogu spojiti 'kraj s krajem' te često nemaju ono najpotrebnije za život. I njima se, smatra biskup, može zajamčiti dostojan život samo ako bude nešto više solidarnosti među nama, osobito onih koji mogu pomoći, a stoje po strani i ne čine ono što je moguće.

▲ Sveti sakrament krštenja primio je Tomislav Bogović, Nika Mršić i Ria Marija Janković.

Hodočašće u Lurd

Povod je 150. obljetnica ukazanja Gospe

U jedanaestoj godini svoga postojanja Požeška biskupija nastavlja svoj hodočasnički hod, ovoga puta u Lurd. od 13. do 18. svibnja. Povod je 150. obljetnica Gospinih ukazanja Bernardici Soubirous u tom francuskom mjestu koje je postalo jedno od najpoznatijih svjetskih marijanskih svetišta. Hodočasnici naše biskupije pridružiti će tako papi Benediktu XVI. i brojnim drugim hodočasnici iz cijeloga svijeta, koji će tom prigodom hodočastiti u Lurd. Drugo biskupijsko hodočašće u Lurd organizira se od 13. do 18. svibnja. Cijena hodočašća je 2.390 kuna. Za taj iznos hodočasnik dobiva prijevoz turističkim autobusom visoke kvalitete, dva puna pansiona, jedan polupansion, stručno vođenje svetištem te posjet Avignonu i Carccassonneu (na polasku) te Nici i Padovi (na povratku).

Putuje se preko Slovenije i Italije. Prijave i uplate mogu se obaviti u APP turističkoj agenciji u Požegi, Trg Sv. Terezije 2, tel. (034) 312 663 ili 274 345. Broj mjesta je ograničen, stoga molimo da se prijave i uplate izvrše što prije, a najkasnije do Bijele Nedjelje, 30. ožujka. Prilikom prijave, uz uplatu akontacije od 500,00 kn, agenciji treba dati sljedeće podatke: ime i prezime, adresu, broj putovnice i broj mobitela (ako ima). Za sve dodatne informacije možete se obratiti spomenutoj agenciji.

SREDIŠNJE EKUMENSKO SLAVLJE POŽEŠKE BISKUPIJE U SLATINI

Ekumenizam je ponajprije otvorenost srca za Isusovo djelo

Piše: Ivica Žuljević

Snimio: Ivica Žuljević

U ekumenskom bogoslužju sudjelovali su predstavnici katoličke, pravoslavne i evangeličke crkve.

Posljednjeg dana Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana, 25. siječnja 2008. godine, održano je središnje ekumensko bogoslužje Požeške biskupije u župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini. Uz biskupa dr. Antuna Škvorčevića na molitvi je sudjelovao pravoslavni paroh u Slatini o. Žarko Uskoković i evangeliština pastorica u Slatini gđa. Kata Taiz. Prisutni su bili članovi Stolnog kaptola na čelu s prepoštom Josipom Devčićem, domaći župnik i dekan Slatinskog dekanata Vladimir Škrinjarić, kancelar Požeške biskupije Ivica Žuljević,

svećenici Slatinskog dekanata, đakoni Zdravko Tiel i Ivan Štivičić te brojni vjernici grada Slatine, među kojima je bio i gradonačelnik Ivan Roštaš.

U uvodu biskup je istaknuo kako se ove godine spominjemo stote obljetnice molitvene osmine za jedinstvo kršćana u koju se uključuje i Požeška biskupija te tako postaje sudionicom snažnog svjetskog molitvenog pokreta, sjedinjujući se s Isusovim velikosvećeničkim vapajem »Da svi budu jedno«. Potaknuo je prisutne da otvore svoja srca Isusu Kristu i dopuste mu da ih iznutra zahvati snagom svoga Duha upravo onako kako se to događalo u mnogim ljudima tijekom stoljeća molitve za jedinstvo kršćana te da u plemenitosti i dobru mogu biti trajni služitelji jedinstva kršćana u Hrvatskoj.

U homilji biskup je spomenuo kako ekumenizam polazi od činjenice da mnogi u svijetu svjedoče da su Isusovi, vjeruju u njega, njegovo božanstvo i čovječstvo, uskrsnuće, njegovu prolivenu krv za spasenje svijeta, Trojedinog Boga Oca i Sina i Duha Svetoga i okupljaju se u zajedništvu koje se zove Crkva. Međutim, nastavio je, ne očituju jedinstvo vjere i međusobno vidljivo zajedništvo, niti se slažu u punini sadržaja vjere, koji nam je objavljen u Isusu Kristu i posvjedočen po

apostolima, a pokatkad nastupaju jedni protiv drugih. Ta podijeljenost Isusovih učenika tužna je činjenica. Podsjetio je da Isus, kako prikazuje upravo naviješteno evanđelje, pred svoj odlazak s ovoga svijeta nije svojim učenicima naredio da budu jedno, nego je *molio* za njihovo jedinstvo. Isus je dobro znao da su podjele njegovih učenika dugovane njihovoj ranjenosti grijehom i da je uz njihovu uronjenost u milost svetog krštenja, osnaženost Duhom Svetim u sakramentu sv. potvrde i snazi koju crpe iz njegove smrti i uskrsnuća u euharistiji, potrebna trajna pomoć odozgor, koja se prima u molitvi. Istaknuo je da kršćani ne mogu biti jedno po ljudskoj strategiji ili organizaciji nego po djelu Isusova Duha u nama i zaključio da je ekumenizam ponajprije otvorenost srca, pameti i očiju za Isusovo djelo u snazi njegova Duha i molitvena sjedinjenost s njime.

Katolička Crkva u Hrvatskoj uključila se u svjetsku stogodišnju ekumensku molitvu prije 24 godine u pripravi za Nacionalni euharistijski kongres.

– Osobno sam u Zagrebu pokrenuo prisustvovanje katolika na molitvi u različitim kršćanskim crkvama. A onda nakon izvjesnih godina složili smo se da ne budemo tek promatrači na molitvama pojedinih zajednica, nego da možemo i trebamo zajednički moliti. Tako je započela zajednička molitva u Zagrebu koja se nije zaustavila sve do danas. To je veliki znak nade za naše prostore, koji su izranjeni silnim podjelama. I nedavni rat posvjedočio je kako podijeljenosti, suprostavljenosti mogu donijeti velike nevolje ljudima i kako je potrebno da se Isusovi učenici molitvom suprotstave zlu, mržnji, podjeli, da ih snaga Božjega Duha poveže u jedno. Radostan sam što mogu večeras spomenuti da smo prije deset godina osnutkom biskupije krenuli tim istim putem. Ovo je naša deseta molitvena osmina. Središnja biskupijska ekumenska slavlja održavaju se naizmjenice na tri mjesta: Požega, Daruvar i Slatina. Radujem se da danas u Slatini očitujemo jedinstvo u Isusu i s našom braćom i sestrama iz drugih Crkava koje su prisutne u Slatini i drugim dijelovima naše biskupije – rekao je biskup.

KATOLIČKE, PRAVOSLAVNE I EVANGELIČKE PJESME

Pri kraju slavija o. Uskoković prenio je biskupu Škvorčeviću, svećenicima i svim vjernicima pozdrave slavonskog episkopa Save Jurića. Prisutnima se potom obratila i evangeliština pastorica Taiz te izrazila pozdrave generalnog vikara Evangeličke Crkve Željka Berkovića. Biskup je zahvalio na kraju svima za sudjelovanje na molitvi, slatinskom zboru župe sv. Josipa te komornom zboru crkve sv. Lovre iz Požege, koji je pod ravnanjem mo. Alena Kopunovića Legetina izveo pjesme iz katoličke, pravoslavne i evangeličke glazbene baštine.

ZAREĐENI NOVI ĐAKONI U POŽEGI I NOVSKOJ

Život može biti velik samo ako se živi po Božju

Ante Ivić iz požeške Župe sv. Leopolda Mandića, Ivan Štivičić iz Orubice, Ivan Vrbický iz daruvarske Župe Presveto Trojstvo i Mihael Kos iz Župe sv. Luke evanđelista iz Novske novi su đakoni naše biskupije. I dok su prva trojica sveti red đakonata od biskupa mons. Antuna Škvorčevića primila u požeškoj katedrali 17. studenog, bogoslov Mihael Kos primio je u svojoj rodnoj župi 29. prosinca.

Isplati li se biti svećenik

Biskup je u propovijedi, odgovarajući na upit isplati li se danas biti svećenik, odgovorio da gledajući ljudskim mjerilima to se nimalo ne isplati, ali ako Božja stvarnost ne zahvati nas ljude onda smo osuđeni na smrt. Svećenici koji su u službi Božjeg djela i ljubavi te koji pomažu da to djelo i ljubav uđe u ljudsku povijest i srca kako bi ih preobražavalo čine silno i veliko djelo u očima Božjim, a onda i u očima ljudskim.

Zato danas, dodao je biskup, zahvaljujemo Bogu što nam je na ovim našim prostorima Slavonije i u našoj mladoj biskupiji podario nove đakone, odnosno što je bio bogat svojom Riječju koju je unio u njihova mlada srca. Isto tako biskup je zahvalio i đakonima što su razumjeli taj

Božji zov i odazvali mu se unatoč brojnim ljudskim nedoumicama, ali u nadi da će Bog ono djelo koje u njima pokrenuo i dovršiti.

Veličina vjere

Nama se počesto čini, objasnio je biskup, da je Bog nepravedan, da nam ne uslišava molitve onda i onako kako mi to hoćemo. Vjernik, upozorava biskup, uvijek dolazi pred Boga s molitvom da ga usliši ili obrani, ali uvijek s onim Isusovim dodatkom: «Ne kako ja to vidim i mislim nego kako ti to Bože vidiš i misliš». U tom dodatku je veličina vjere. Kada netko Boga počne navlačiti na vjeru svojih malih želja ili mogućnosti pa mu diktira da mu baš tako mora uslišavati molitve to je, ističe biskup, očitovanje ljudske nemoci.

– Kada netko u svom životu želi činiti sve po Božju onda je to najveći događaj koji se može čovjeku dogoditi. Ukoliko vas trojica koji danas pred Bogom i pred nama stojite s tom odlukom onda će vaš život biti velik, ispisan ne našim ljudskim nego Božjim djelima – poručio je biskup novozaređenim đakonima.

Biskup je izrazio radost što Požeška biskupija ima četvoricu đakona koji se spremaju za prezbiterat. Pozvao je na-

Snimili: Duško Mirković i Ivica Žuljević

zočne u Požegi i Novskoj da mole za nova duhovna zvanja, kao i za sjemeništare i bogoslove da ustraju na putu kojim su krenuli. (H.T. i I. Ž.)

Ređenje đakona u požeškoj Katedrali i župnoj crvi u Novskoj.

Petorici bogoslova podijeljena služba akolite

Ima li u ovoj zemlji ušiju i srca koje čuju Boga?

Bogoslovima Ivanu Certiću iz Župe Gornji Rajić, Augustinu Tašiću iz Župe Voćin, Josipu Franjiću iz Župe sv. Terezije Avilске u Požegi, Mariu Mazaniku iz Župe Vetovo i Mirku Vlku iz Župe Oriovac za vrijeme euharistijskog slavlja 23. prosinca u požeškoj katedrali biskup mons. Antun Škvorčević podijelio je službu akolite.

U uvodnom dijelu slavlja biskup je napomenuo da nas četvrta nedjelja došašća podsjeća da je Bog za ostvarenje svoga nauma tražio suradnike među ljudima. Danas su nam pred očima dvoje takvih vjernih suradnika, Marija i Josip. Svatko si od nas, poručio je biskup, valja postaviti pitanje koliko danas Bog u nama pronalazi svoje suradnike, ovdje u Hrvatskoj i u Požegi. Ova petorica bogoslova koji se spremaju za svećeništvo, a koje postavljamo u službu akolita, danas pred nama svjedoče svoju spremnost surađivati s Bogom na njegovu djelu spasenja.

U propovijedi biskup je podsjetio na Isusov: »Evo me, dolazim vršiti volju Očevu«, ali i na Marijin suradnički »Evo me«. Taj »Evo me« izrečen Bogu silno je uzbuđljiv događaj ne samo za one koji su ga izrekli nego za cijelu zemlju jer tada Bog po njemu može ostvarivati svoje djelo. A hoće li Bog moći u ovoj našoj Hrvatskoj zemlji ostvarivati svoj djelo i svoje naume o nama ljudima, ovisi, upozorio je biskup, o tome ima li u ovoj zemlji ušiju i srca koje čuju Boga i odazivaju se na njegov poziv.

Onaj tko prepozna taj Božji poziv i tko s njima surađuje taj surađuje na povijesti koja ima budućnost, svoj ishod i cilj, svoju konačnost.

– Petorica mladih ljudi iz naše biskupije u svom su srcu čuli i osjetili ono što

je u njima pokrenuto po Duhu Svetom, osjetili su poziv Božji i krenuli putem svećeništva. Zahvalni smo Bogu da postoje mladi ljudi koji su unatoč buci oko nas čuli Božji poziv, ali isto tako molimo da se nađe još više mladih ljudi u našoj Hrvatskoj, u našoj biskupiji u kojima će odjekivati Božji zov i koji će velikodušno i hrabro odgovarati »Evo me« – istaknuo je na kraju biskup. (T. M.)

Petorica bogoslova koji su primili službu akolite.

Počinje gradnja crkve u Staroj Gradišci koju su srušile komunističke vlasti

Spomen crkva za nedužne robijaše

Piše: Ivica Žuljević

U Biskupskom domu u Požegi 26. siječnja održana je sjednica Odbora za izgradnju župne crkve u Staroj Gradišci na kojoj je uz članove Odbora na čelu s msgr. Josipom Devčićem sudjelovao i biskup dr. Antun Škvorčević. Na početku sjednice biskup je podsjetio odbornike kako je Stara Gradiška jedna od rijetkih župa u Hrvatskoj u kojoj su komunističke vlasti smaknule župnika i 1948. godine srušile župnu crkvu te da ona do danas nije izgrađena, nego za liturgijski prostor služi dvorana u okviru župne kuće.

Četiri godine čekanja

Biskup ih je izvijestio o svemu onome što je Biskupija poduzimala tijekom minule četiri godine otkako je pokrenula postupak njezine izgradnje, o nekoliko pokušaja da se dobije prikladno građevinsko zemljište, jer je na nekadašnjem crkvenom prostoru izgrađena zgrada menze

i cesta. Osvrnuo se na stanje u Općini Stara Gradiška, kojom je određeno vrijeme upravljao povjerenik Hrvatske vlade, što je usporilo rješavanje spomenutog zemljišta. Prikazao je probleme i poteškoće s kojima su se biskupija i župa susretale u nastojanju da se iz ruševne zgrade na dodijeljenom građevinskom zemljištu iseli mjesna ambulanta u mnogo prikladnije prostore tamošnje općinske zgrade, administrativnu sporost ureda državne uprave na lokalnoj razini. Izrazio je nadu da su konačno sve prepreke svladane te da se Odbor treba organizirati za skori početak gradnje crkve.

Gradnju će podupirati svećenici

Nakon rasprave donesena je odluka o načinu čišćenja građevinskog zemljišta od ruševne zgrade koja se na njem nalazi, o završetku projektantskih nacrtarhitekta Ivana Prtenjaka, s kojima se nakon

dobivene lokacijske dozvole treba ishoditi građevinska dozvola u skladu s novim zakonima, o troškovnicima i raspisivanju natječaja za izvedbu radova, te o njihovu financiranju.

Projekt nove župne crkve u Staroj Gradišci poduprla je i Hrvatska biskupska konferencija te preporučila svećenicima da za njegovu izgradnju dadnu svoj prilog kako bi na taj način upravo oni pomogli podići spomen svojoj subraći koja su - zatvorena u tamošnjem zatvoru - bila prisiljena rušiti župnu crkvu. Nova crkva bit će ujedno molitveni prostor u kojem će se čuvati spomen i na sve druge koji su u starogradiškom zatvoru nedužno tamnovali. Očekuje se da će za izgradnju razorene crkve u Staroj Gradišci imati sluha šira političko-društvena zajednica i sudjelovati u povratku oduzetog dostojanstva tamošnje župi i svima drugima koji su trpjeli zbog nepravde komunističkog sustava.

Hodočašće novogradiških vjernika

S totinjak župljana novogradiške župe Kraljice sv. Krunice zajedno sa svojim župnikom Jozom Jurićem posjetilo je 19. siječnja grad Požegu, sjedište Požeške biskupije. U crkvi sv. Lovre primio ih je i pozdravio požeški biskup dr. Antun Škvorčević. Župnik Jurić pozdravio je biskupa u ime prisutnih ministranata, čitača, pjevača, članova Župnih ekonomskih i pastoralnih vijećnika i zahvalio mu na pastirskoj brizi za sve vjernike u Požeš-

koj biskupije, posebno za mladu župu Kraljice sv. Krunice u Novoj Gradišci. Potom im je biskup predstavio povijesno-kulturne znamenitosti grada Požege i upoznao ih sa srednjovjekovnom crkvom sv. Lovre, zaštitnikom Biskupije, sa biskupijskom zgradom te bogatom duhovnom poviješću središnje Slavonije, istaknuvši kako se na malom prostoru uz rijeku Orljavu pa sve do njezina ušća u Savu nalazi šest srednjovjekovnih crkava u kojima su pronade-

na tri pisma: latinica, glagoljica i uglata ćirilica.

Hodočasnici su potom posjetili katedralu sv. Terezije Avilske gdje su slavili svetu misu. Pohodili su župnu crkvu u Velikoj, stari Grad u Kaptolu, sjedište Zbornoga Požeškog kaptola, župnu crkvu u Kutjevu i tamošnji poznati vinski podrum. Posljednja postaja hodočašća bila je pleterničko Svetište Gospe od Suza gdje ih dočekao rektor Svetišta Antun Čorković. (I.I.)

Snimio: Ivica Žuljević

POČELI SUSRETI POTICANJA ZA DUHOVNA ZVANJA U BISKUPIJI

Isplati li se u današnjem svijetu slijediti Isusa Krista?

Piše: **Ljiljana Marić**

U požeškoj katedrali, u subotu 26. siječnja, održan je prvi od deset dekanatskih susreta mladih i molitelja Djela za duhovna zvanja. Cilj susreta je, kako je objasnio vlč. Želimir Žuljević, povjerenik za duhovna zvanja Požeške biskupije, promicanje duhovnih zvanja, zajednička molitva i druženje. Iako su na susret pozvani svi vjernici, on je prvenstvo namijenjen mladima koji traže svoj životni put, a među kojima ima onih i koji osjećaju duhovni poziv, ali nisu u njega sigurni. Na ovaj način želi im se pomoći da jasnije prepoznaju taj poziv, ali i svima onima koji traže bilo kakve duhovne vrijednosti.

Susreti u svim dekanatima

Nakon Požeškog dekanata susret je održan i u Virovitičkom dekanatu, u Župi bl. Alojzija Stepinca, a do kraja lipnja održat će se u ostalim dekanatima Biskupije. Svaki susret počinje molitvom i katehezom na temu »Učitelju, gdje stanuješ?«, nakon čega slijedi pokorničko bogoslužje i prilika za svetu ispovijed. Zatim se služi sveta misa na koju je pozvana cijela župska zajednica, a potom predstavljanje života u sjemeništu i svjedočanstva sjemeništara. Susret završava zajedničkim druženjem i gledanjem filma duhovnog sadržaja.

Jasnije gledanje života

Susret se odvijao pod motom "Učitelju, gdje stanuješ?" koji je uzet iz evanđelja po Ivanu, a koji govori o prvim Isusovim učenicima. Mladi danas, kazao je vlč. Žuljević, često ne mogu jasno vidjeti koji je smisao života, a na susretu će ih se potaknuti da kroz katehezu, temeljenu na biblijskom tekstu, počnu razmišljati što to oni traže od života, koje su to vrijednosti i kuda one vode. Koje vrijednosti nam nudi Isus Krist i što nam mogu osigurati u životu te vrijednosti, kao i da li se isplati slijediti te vrijednosti ili one koje nam nudi 'svijet', bila su samo neka od pitanja postavljena na susretu o kojima se razmišljalo i razgovaralo.

– Jedino u vjeri i vjernosti Bogu je pravo ispunjenje života. Isus Krist je sve pozvao, ali nikoga nije prisiljavao nego je samo rekao "Dođi i vidi". On nam uvijek ostavlja slobodu izbora pa tako kada su u pitanju i duhovna zvanja – poručio je vlč. Žuljević, dodajući da za duhovna zvanja treba neprestano moliti.

Svjedočanstva mladih

O tome kako se odlučio za duhovno zvanje mladima je svjedočio sjemeništara Ljubiša Krmar iz župe Staro Petrovo Selo, polaznik četvrtog razreda Nadbiskupske klasične gimnazije. Oduvijek je volio ići u crkvu, ali pravi poziv je tek osjetio na kraju osmogodišnjeg školovanja. Odluku nije bilo lako donijeti, ali ni reći je prijateljima i roditeljima. Nakon

Snimio: Duško Mirković

nekoliko razgovora s duhovnicima, koji su u to vrijeme dolazili u župu, shvatio je da je poziv kojega osjeća pravi, a vjeruje da će na tom putu i ustrajati.

Na susretu u požeškoj katedrali bio je i Mario Ivanko iz požeške Župe sv. Leopolda Mandića, pitomac Kolegije, učenik prvog razreda Poljoprivredno-prehrambene škole koji je odlučio da se što prije 'prebaci' u sjemenište. Od malih nogu išao je u crkvu, član je križarske organizacije, ministrirao i bio vezan uz župnika mons. Vjekoslava Marića, a posebno uz tadašnjeg kapelana Želimira Žuljevića koji ga je, kaže, dodatno potaknuo, da donese konačnu odluku i da krene u sjemenište.

Susret je završio pokorničkim bogoslužjem, svetom misom i gledanjem filma Misija.

▲ Susret mladih u požeškoj Katedrali predvodio je vlč. Želimir Žuljević, povjerenik za duhovna zvanja.

Važan doprinos salezijanaca

U Biskupskom domu u Požežj 12. siječnja požeški biskup dr. Antun Škvorčević primio je provincijala Hrvatske salezijanske provincije don Ivana Marijanovića u pratnji provincijskog ekonoma don Dragana Škarice i svećenike iste Provincije djelatne u Požeškoj biskupiji: don Antu Palića, župnika u Siraču, don Stjepana Pasarića, župnika u Donjoj Obriježi, don Slavka Barišića, župnika u Badljevinu te don Antu Guberca, župnika u Končanici. Uz biskupa Škvorčevića bio je i biskupijski ekonom Nikola Jušić.

Biskup je podsjetio na više od šezdeset godina pastoralne prisutnosti salezijanaca u Zapadnoj Slavoniji, na pokušaj sprečavanja njihove snažne djelatnosti po komunističkim vlastima nakon II. svjetskog rata, posebno oduzimanjem dvorca Dioš kod Daruvara, na zauzimanje tadašnjeg nadbiskupa Alojzija Stepinca da im se osnutkom novih župa Sirač i Donja Obrijež omogući opstanak u Zapadnoj Slavoniji. Istaknuo je važnost njihove karizme za mladu Požešku biskupiju i zahvalio provincijalu Marijanoviću i njegovoj subraći za djelovanje u toj mjesnoj Crkvi.

Potom se razgovaralo o konkretnim pitanjima pastoralne i gospodarske naravi povezana sa salezijanskim vodstvom spomenutih župa, raspravilo određene probleme i naznačilo perspektive daljnje suradnje. Među ostalim razmatrano je i stanje dvorca Dioš, vraćenog u vlasništvo Hrvatske salezijanske provincije, povijesnih i crkvenih razloga zbog kojih bi on trebao dobiti pastoralnu namjenu. (I. I.)

BISKUP ŠKVORČEVIĆ SUSREO SE S REDOVNIČKIM POGLAVARICAMA

U Biskupiji djeluje stotinu redovnica

Piše: Ivica Žuljević

Biskup je podsjetio kako u biskupiji djeluje trinaest ustanova posvećenoga života u dvadeset i dvije sestarske zajednice.

Snimio: Ivica Žuljević

U Biskupskom domu u Požegi biskup dr. Antun Škvorčević susreo se 19. siječnja s kućnim poglavaricama ženskih redovničkih zajednica u Požeškoj biskupiji. U svom pozdravu zahvalio je sestrama za sve što čine u Požeškoj biskupiji, te im izrazio dobrodošlicu u sjedište Biskupije. Podsjetio je kako u biskupiji djeluje trinaest ustanova posvećenog života u dvadeset i dvije sestarske zajednice s oko stotinu sestara.

Karizma Crkve

Istaknuo je nekoliko razloga zbog kojih je smatrao važnim susresti se s njima.

Spomenuo je kako ustanove posvećenog života ostvaruju karizmu opće Crkve u određenoj mjesnoj Crkvi i da je stoga biskupov zadatak poticati ih i pomagati da vjerno žive vlastiti identitet i da što bolje ostvaruju apostolat u krilu mjesne Crkve, usklađen s njezinim pastoralnim programima. Podsjetio je na ono što je Požeška biskupija tijekom deset godina svoga postojanja nastojala činiti za zajednice posvećenog života, osobito po svom posebnom povjerenstvu za redovnice. Kazao je da je redovita korizmena i adventska duhovna obnova svih redovnica te proslava Dana posvećenog života u Po-

žegi imala za svrhu povezivati osobe posvećenog života u svijesti mlade mjesne Crkve i njezina jedinstvenog poslanja.

Dogovorene aktivnosti

K tome, istaknuo je da se nastojalo duhovno pomagati onim sestarskim zajednicama koje nisu u mogućnosti same se pobrinuti za redovite duhovne obnove i ispovjednike. Biskup je otvorio raspravu u kojoj je svaka kućna poglavarica iznijela svoje mišljenje o spomenutim programima te su – unatoč određenim poteškoćama koje imaju pojedine sestre zbog svojih obveza – dale potporu daljnjim biskupijskim okupljanjima redovnica. Dogovoreno je da se za iduću blagdan Prikazanja Gospodinova održi zajednički program u Požegi, povezan sa 150. obljetnicom lurdskih ukazanja. Jednako tako dogovoreno je vrijeme sestarske korizmene duhovne obnove. Predložene su nove članice Povjerenstva Požeške biskupije za redovnice, kojem je na čelu p. Zvonimir Šeremet, dehonijanac. Poglavarice su izrazile zahvalnost za susret s biskupom te su se u duhu zajedništva zadržale na malom domjenku.

DR. TOMISLAV IVANČIĆ U DAVORU ODRŽAO TRODNEVNU DUHOVNU OBNOVU

Iz nevolje i zla do svjetla

Piše: Ivan Benić

Duhovna obnova završila je misnim slavljem u župnoj crkvi.

U Župi Marije Kraljice i svetoga Jurja u Davoru, 18. do 20. siječnja, dr. Tomislav Ivančić, redoviti profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta, održao je duhovnu obnovu pod nazivom «Iz nevolje i zla do svjetla».

Ovogodišnja duhovna obnova bila je, kako je sam profesor kazao, nastavak putovanja koje je započelo prije godinu dana kada je održana obnova pod nazivom «I svjetlo u tami svijetli».

Na početku duhovne obnove u športskoj dvorani okupilo se oko 1000 vjernika, a tako je bilo i idućeg dana poslijepodne. Poslije subotnje obnove koja je završila misnim slavljem dr. Ivančić se sastao i s hrvatskih braniteljima za koje je istakao da su sveci u ovoj domovini jer su bili spremni svoj život darovati kako bi drugi imali slobodu.

U nedjelju, zadnjeg dana obnove kod prof. Ivančića najprije su se okupili mladi, njih više od 300, kako bi i oni dobili smjernice pravog, moralnog i istinskog kršćanskog života. Mladi su se za ovu obnovu pripremali tako što su svakoga petka, u crkvi, od 22 do 23 sata pred Presvetim molili i razmišljali

o svojim životnim putovima. Vrhunac obnove bilo je svečano euharistijsko slavlje na koje se okupilo više od 1500 vjernika ne samo iz župe Davor nego i iz okolnih župa. U svojoj propovijedi Ivančić je istaknuo: «Bog nas silno voli. Ako i pogriješimo, trebamo otići Isusu koji je došao uzeti naše grijeha i tada ćemo se početi mijenjati».

Na završetku misnoga slavlja u ime župnika, vlč. Marijana Đukića, ravnateljice prof. Jasne Butumović, časnih sestara i cijele župne zajednice, uz simboličan poklon, dvanaestero djece predalo je profesoru Ivančiću dvanaest bijelih ruža kao znak zahvalnosti što je zajedno s okupljenim vjernicima kroz tri dana marljivo sijao sjeme koje će jednoga dana, uz puno vjere, ljubavi, strpljivosti, upornosti i vjere niknuti u stablo od kojega će svatko moći ubirati plodove.

ZLATKO VISKOVIĆ – USPJEŠNI PAKRAČKI PODUZETNIK, VLASNIK FASADERSKOG OBRTA »VISKOVIĆ«

Važno je pošteno raditi i moliti se Bogu

Piše: **Vesna Milković**

Molite se Bogu i pošteno radite, živite od svog rada i od svog kruha - poruka je ovo pakračkog poduzetnika Zlatka Viskovića svim ljudima koji kroz život žele proći bez mrlje na duši. To je misao koja je i njega vodila otkako se sam počeo probijati kroz život.

Zlatko Visković je rođen u Bugojnu prije 44 godine. Završio je Gimnaziju ali je sve do rata radio kao trgovac. Nakon rata, kako sam kaže, 'trbuhom za kruhom' sa suprugom Vesnom je otišao u Njemačku gdje je radio na 'bauštelu'. Uput je učio fasaderski zanat pa kada se prije sedam godina vratio u Hrvatsku i nastanio u Pakracu otvorio je fasaderski obrt. Nakon položenog ispita od Županijske obrtničke komore 2006. godine je dobio diplomu majstora fasadera. Život Zlatku, a kasnije i njegovoj obitelji, nije uvijek bio lak no, pomagala mu je vjera.

U rat s krunicom oko vrata

– Ja jednostavno, vjerujem u Boga i to mi daje snagu. Potječem iz vjerničke obitelji, još kao dijete sam išao redovito u crkvu i dugo bio ministrant. Iz vjerničke obitelji je i moja supruga pa smo nakon ženidbe nastavili kao obitelj redovito ići na mise. Činili smo to i kada smo bili u Njemačkoj gdje smo obavezno odlazili u našu katoličku misiju. S nama su uvijek išla i naša djeca. Svojim redovitim dolascima i brojnošću privlačili smo pozornost. – istaknuo je Zlatko.

Kao vjerniku Zlatku je posebno bilo teško za vrijeme rata u rodnom Bugojnu. Grad je tada imao 43 posto Hrvata, 42 posto Muslimana i 16 posto Srba. - Okolnosti su bile takve da sam ratovao i sa Srbima i s Muslimanima. Bilo je teško pucati na ljude i gledati one strahote ali sve se nekako lakše podnosilo s krunicom oko vrata. Svima nam ih je bio dao župnik župe Glavice kraj Bugojna, velečasni Stjepan Džalto. Blagoslovio nas je i podsjetio kako smo napadnuti i da samo branimo svoje. Upozorio nas je neka ne činimo nikakva zla, nego da se samo branimo. I doista, imajući to na umu, nije bilo dileme da li ići u rat ili ne, iako sam vjernik. Mada, i sada se ježim kada se svega sjetim. Kad god se zapucalo, rekao sam: Bože pomози, i evo, nekako je sve sretno završilo - rekao je Zlatko. Dodao je međutim, kako mu je žao što sada u svom rodnom gradu sreće malo Hrvata a i ona domaćinstva koja su se vratila nakon rata uglavnom su staračka.

Redovito na nedjeljnoj misi

Iako je u Pakracu tek sedam godina, Zlatko Visković se iznimno dobro snašao pa je u njegovoj fasaderskoj radnji šest zaposlenih radnika. Poslove obavljaju na cijelom pakračko-lipičkom području.

– Sve se obnavlja nakon rata i posla je dosta puno. Radim od 6 ujutro do 8 sati navečer pa me djeca zimi gotovo i ne vide jer

Snimio: Duško Mirković

Djeca imena evanđelista

Zlatko Visković i njegova supruga Vesna imaju tri sina – osamnaestogodišnjeg Mateja, koji ocu pomaže u radnji, jedanaestogodišnjeg Ivana i desetogodišnjeg Luku.

– Svi nas to pitaju, ali moram reći da nismo planirali djeci dati imena po evanđelistima, tako je ispalo. Matej je bio moja ideja a onda je došao Ivan. Tek kada se rodio treći sin, odlučili smo nastaviti niz. Sada bi nam još trebao Marko – uz smijeh je ispričao Zlatko, a potom je ozbiljno dodao: – Djeca s nama redovito idu u crkvu a Matej je 12 godina bio ministrant. Učimo ih da budu poštene i da nikome ni ne pomisle a kamoli učine kakvo zlo. Samo tako će, kad odrastu, svakome moći pogledati u oči i uzdignute glave proći gradom – istaknuo je Zlatko.

odem i vraćam se po mraku kada se oni već spremaju na spavanje. No, raditi se mora kako bih mogao vraćati kredite koje sam digao da bi razvijao posao, a također da bih mogao podmirivati i obveze prema klijentima i radnicima. Koliko radim potvrđuje činjenica da nisam uspio urediti ni fasadu na vlastitoj kući pa supruga 'prijeti' kako će naći drugog majstora da ju uredi - šaljivo je kazao Zlatko. Iako mnogo radi Zlatko i njegova obitelj, supruga i tri sina, svake nedjelje odlaze u crkvu. Zlatko je i član župskog ekonomskog vijeća a župi pomogne i na druge načine mada o tome ne želi govoriti.

Najbliži mi je sv. Ante

– Redovito se molim a srcu mi je nekako najbliži sv. Ante Padovanski kojemu sam se molio još u Bugojnu. Sada od njega tražim zagovor za zdravlje, blagoslovljenu obitelj i mir za sve. Vjerujem da su moje molitve uslišane jer mislim da sam u životu uspio. Imam divnu obitelj, dobar posao i svakome mogu mirno pogledati u oči – rekao je na kraju Zlatko Visković.

Snimio: Duško Mirković

U korak s liturgijskim vremenom

Piše:
dr. Tomislav
Ivančić

1. KORIZMENA NEDJELJA

Korizma je poziv čovjeku da postane slobodan. On je stvoren na sliku Božju te je postao upravitelj prirode i svega stvorenja. On treba zapovijedati svemu stvorenome i živjeti ono što je dobro i dostojno čovjeka, a ne slušati stvorenja i vladati se po prohtjevima nagona.

No u praskozorje svjetske povijesti čovjek se dao zavesti od lukavstva sotone i postao rob nagona, tijela i zla. Umjesto da poslušava svoga Stvoritelja i ostane vjerran savjesti, on je pogazio savjest, uzeo s drveta spoznaje dobra i zla te se tako predao u ruke sotone i postao rob grijeha. Otkinuo se od Stvoritelja i uveo zemlju i povijest u mrak, nemoći, ratove, ma-

sakriranja, bijedu, bolesti i smrt. Otuda patnje, vapaji, krikovi za pomoć, nepravde i očaj. Tko da nas izbavi?

Današnje evanđelje nas obavještava da postoji izlaz. Sin Božji je postao čovjekom i u povijesnoj osobi Isusa iz Nazareta ušao u naše živote, preuzeo naše ropstvo i krivice, da bi nas oslobodio, opravdao i dao nam snagu da živimo slobodni. Đavao je pokušao i njega uvesti u pokornost i neprijateljstvo s Bogom. On je dostojanstveno i suvereno odbio svaku napast i pokušaj đavla te ga na kraju otjerao i postao kao čovjek gospodar svega postojećega. Čovjeku je pokazao da može postati ponovno gospodar prirode i svijeta,

da može pobijediti grijeh, krivicu, zlo i đavla. Kako? Da se čvrsto drži Isusa Krista, da mu postane prijatelj te da njemu a ne zlome vjeruje. U Isusu je naša jedina perspektiva slobode, blagostanja, besmrtnosti i života u izobilju. Kako se približiti Isusu i povjerovati mu čitavim srcem? Tako da živiš dan po dan svih četrdeset dana korizme kao Isus u pustinji.

Iskoristi ovu jedinstvenu životnu priliku. Ako sada ne počneš, kada ćeš? Sad si ti na redu. Zavoli sebe i neka sve propadne ali život moraš kao plijen izvući iz borbi i napasti zemaljskog života. Nakon toga dolazi vječni život. A on ovisi o tome što ćeš s ovom korizmom. ■

2. KORIZMENA NEDJELJA

Što bi zapravo trebalo učiniti da bi svijet bio slobodan od patnje, ratova, terorizma, zla? Potrebno je najprije upoznati gdje su uzroci zla u svijetu. Znanost i religije nam ne znaju o tome ništa reći. Biblijski izvještaji nas poučavaju da su temeljna zla nastala s prekidom drugovanja s Bo-

gom. Dakle, treba se vratiti prijateljevanju s Bogom. Zašto? Jer je on stvoritelj svijeta i prirode, on samo zna kako sve funkcionira te u povezanosti s njime sve može opet postati zdravo.

Abraham, praotac naše vjere i židovskog naroda, razumio je tu temeljnu istinu svijeta i pošao za Bogom. Ostavio je svoj kraj, rodbinu, imanje i pošao u zemlju koju mu je Bog predložio. Ostavio je svoje mudrovanje i razmišljanje. Shvatio je da je on samo čovjek i da ne može znati što je ispravno a što ne, odakle je svijet i čovjek. Prepustio se Božjem vodstvu i postao otac vjere Židova, kršćana i muslimana.

Jednako su postupali prvi Isusovi učenici. Isus im je govorio da je Sin Božji, da ima vlast nad svime na nebu i na zemlji, da s njime počinje novi svijet bez

patnje i smrti. No, oni su mu mogli povjerovati tek kad su vidjeli kako se preobrazio na gori i kad su čuli Božji glas, koji im je govorio da je Isus Božji Sin i da mogu u njega imati potpuno povjerenje. Otada su ga drugačije promatrali. No, ni to nije bilo dovoljno da ih njegova smrt ne sablazni i uznemiri novim protupitanjima. Tek kad ih je prozeo Božji duh na dan Pedesetnice oni su bili uvjereni, da je Isus jedini spas i izlaz u slobodu i nove preobražene oblike života na zemlji. Isus je osloboditelj. Ali, vjeruješ li ti u to? Jesi li svjestan da nemaš sudbinu u svojim rukama, da nisi proizvod samoga sebe niti ijednoga čovjeka zemlje? Bog je odgovor na sva tvoja pitanja, nedoumice i muke. Korizma je tu, da te povede putem razmišljanja kako bi bio uvjeren u ono u što si pošao svojim krštenjem. ■

3. KORIZMENA NEDJELJA

Kako povjerovati Isusu? Vjera je spoznaja da te netko voli. Ona je očekivanje samo dobra i nikako zla, od nekoga. Ona je konačno projekt u koji čovjek može poći. Vjera je povjerenje u osobu, koja nam donosi istinu o nama i svijetu.

Povijest ne poznaje nikoga tko bi znao tko smo, odakle smo došli na zemlju i kamo odlazimo sa smrću. Samo Isus Krist. Zašto on to zna? Jer je ne samo čovjek nego i Bog. Odakle znamo da je i Bog? Jer je pokazao moć nad prirodnim zakonima, nad patnjom, bolestima, smrću. On nam i danas nakon tolikog razvoja znanosti ostaje jedina mogućnost da saznamo temeljne istine o sebi, svijetu i budućnosti.

Vjerovati nije lako. I Mojsije se borio s time, Izraelci su sumnjali ili nisu vjerovali. Dok su vjerovali pobjeđivali su svako zlo i približavali se svojoj trajnoj domovini. Nevjera ih je ubijala, onemogućivala korake naprijed i ostavljala nemoćnima. Onima koji vjeruju sve je moguće.

Mojsije je trebao povjerovati, riječima Boga da će iz stijene u koju udari sa štapom poteći za ljude voda. Samarijanka je trebala povjerovati da Isus ima za nju istinu o njoj i svijetu. Ona je povjerovala tek kad joj je Isus dokazao, da pozna njezinu prošlost i situaciju u kojoj živi. Kad je ona povjerovala tad su i drugi ljudi iz njezina gradića mogli povjerovati i doći

Isusu. On je s njima ostao dva dana te su svi povjerovali da je on Spasitelj.

Sad si ti na redu da dobro razmisliš, zašto su ljudi u Isusu već više od dvije tisuće godina nalazili smisao, rješenja za svoje muke, spas za svoje gubitke i strahove, radost da su ipak voljeni. Jesi li ti prijatelj Isusov? Zašto si član Katoličke crkve? Voliš li ti sebe? Zašto onda radiš samo za ono što ti zadovoljava tijelo, a ne i dušu? Jesi li svjestan da si ovdje samo privremeno i da nakon smrti počinje trajni život? Zašto se trudiš samo oko onoga što ćeš i tako ovdje ostaviti? Od čega ćeš živjeti čitavu vječnost? Osjećaš li kako korizma viče da ne prođeš prazan ispod zvijezda? Čovječe, sjeti se svoga dostojanstva! ■

4. KORIZMENA NEDJELJA

U čemu je čovjekov temeljni problem? U tome da je slijep. Čovjek vidi samo tjelesnim očima, a slijep je za beskrajno more stvarnosti koja se vidi očima duha. Dobrota, istina i ljepota se vide očima duše; misao, želje, čežnje, ljubav, povjerenje se vide očima duha; smisao, sloboda, inteligencija, nadahnuće se vide očima duhovne duše. Čovjek živi od onoga što očima tijela ne vidi. Mi vjerujemo da ćemo doživjeti sutrašnji dan, da ćemo uspjeti na ispitu, da ćemo razviti svoju tvrtku, da će nam bračni drug biti vjeran, da će nas roditelji vjerno voljeti, da ćemo ostati zdravi. Mi to vjerujemo, jer to ne ovisi o nama i ništa ne možemo učiniti da se to događa po našim željama. Kome to vjerujemo?

Istočnim grijehom i našim osobnim zlim djelima, mislima i riječima razara se naš mozak i duša, te su naše duhovne sposobnosti sve slabije. Tko čini grijeh

postaje nesposoban odlučivati se za život, pa je rob grijeha. Slijepi smo u spoznaji, slabi u snazi duha, u strahu smo za zemaljski život, koji ne možemo sačuvati, ovisimo o ljudima, imanju, zdravlju. Kako progledati?

Čovječanstvo poznaje samo jednoga čovjeka u svojoj povijesti koji je otvarao slijepima oči, davao ovisnicima snage da budu slobodni, osposobljavao ljude da se vole i pomažu, koji je uskrisivao mrtve, liječio sve bolesti, opraštao od grijeha i povezivao ih sa Stvoriteljem. Želiš li progledati i uvjeriti se ideš ususret životu ili smrti? Odreci se te smrtonosne lijenosti i letargije, odluči da ćeš se truditi da susretneš Isusa kako bi progledao i vidjet ćeš da će te obasjati svjetlo. Korizma te zove da progledaš i nađeš smisao svojih dana. ■

5. KORIZMENA NEDJELJA

Mučno je biti čovjek. Ne znamo u kojem dijelu svemira se nalazi zemlja i mi s njom. Na njoj živimo kao zatvoreni u neku kuglu, te ne znamo odakle nam djeca ulaze u naš svijet i kamo pokojnici odlaze iz svijeta. Zatvoreni smo i u svoje krivice, u svoje bolesti i u vlastitu smrt koja nas svakodnevno vreba. Zatvoreni smo u svoje tijelo i u svoje ograničene spoznaje. Tko smo, odakle smo, kamo idemo, zašto moramo živjeti, postoji li Bog? Pitanja bez odgovora unatoč znanosti i milijardama

ljudi. Nitko ništa ne zna o bitnim stvarnostima života.

Danas u misnim čitanjima čujemo Božji glas: »Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i duh svoj udahnut ću u vas da oživite«. Ako je Kristov duh, Isusov mentalitet u nama, tad ćemo preživjeti sve smrti i živjeti vječno. Isusu nije teško čovjeka podignuti i iz groba. On je jedinstveni čovjek ljudske povijesti koji pozna svaki prirodni zakon, zna kako funkcionira

naša duša i naše tijelo, zna gdje smo u svemiru i kamo se odlazi sa smrću. Tko je s Isusom nikad neće biti sam. U tvoju smrt može te pratiti Isus, u svakoj tvojoj bolesti on će biti uza te, u tvojim samoćama on će ti biti sudrug i prijatelj. Zašto još nisi postao osobni prijatelj Isusa Krista? Što još čekaš? Tek uz njega si osiguran protiv svih provala, bolesti, nesreća, siromaštva, osame i smrti. Danas učini najvažniju odluku života: sklopi s Isusom savez prijateljstva. ■

6. KORIZMENA NEDJELJA. CVJETNICA

Korizma se približava svom vrhuncu i svom kraju. Tu te čeka tvoje otkupljenje, tvoj obrat života i novi početak pun nade i životnog elana. Čovječanstvo je ušlo u smrt istočnim grijehom i svaki čovjek svojim osobnim grijesima. Sad bi trebalo iz te smrti prijeći natrag u život, u zajedništvo sa Stvoriteljem, s pravim Ocem svakoga čovjeka. Veliki Petak je taj obrat u ljudskoj povijesti. Tu je Isus umro našim smrtnima i krivicama i uskrsnuo u novi besmrtni, bezgrešni život. Veliki petak je smrt naše smrti i smrtonosna bolest našim bolestima.

Cvjetnica je pak trijumfalni ulazak u tu pobjedu Isusove smrti nad našom smrću, u Isusovu smrt koja nas oslobađa straha od naših umiranja i smrti. Isus ulazi svojom mukom i smrću u naše krivice, naše osame, našu odijeljenost od Boga, našu muku i smrt i zadaje im smrt, a nama daje život. Cvjetnica i Sve-

ti tjedan nisu dani žalosti nego ponosa, pobjede, novog proljeća ljudske povijesti. Prihvatajući smrtnu osudu od religioznih i političkih, civilnih poglavara Isus je razorio smrt, istjerao đavla iz ljudskih odnosa i donio Duha Svetoga koji je početak novog razdoblja povijesti, početak Božjeg kraljevstva na zemlji. To je dinamični smisao povijesti i ljudskog života na zemlji.

Pazi, proljeće je na pomolu. Duhovno, Božje proljeće želi ući u podneblja tvoga života. Krajnje je vrijeme, da počneš razmišljati o smislu svog boravka na zemlji. Vrijeme je da uzmeš sudbinu u svoje ruke, da prestaneš robovati svijetu, obzirima, grijehu, nagonima, modi, javnom mnijenju, smrti i bolesti. Danas se sprijatelji s Isusom. On je gospodar povijesti, Stvoritelj svega i smisao tvoga života. On tebe osobno poznaje i voli. Nemoj promašiti tu jedinstvenu priliku svoga života!

POŽEŠKI BISKUP S UČENICIMA KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE

Za cjelovitu izgradnju mladih

Piše: **Ivica Žuljević**

Snimili: Ivica Žuljević i Duško Mirković

▲
Biskup
s gimnazijalcima
i njihovim
profesorima
u Virovitici i Požegi.

Na početku drugog školskog polugodišta požeški biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je 15. siječnja u kapeli Doma pape Ivana Pavla II. u Požegi euharistijsko slavlje za srednjoškolarce – pitomce Kolegija učeničkog doma svoje biskupije. Uz biskupa je na slavlju bio Nikola Jušić, ravnatelj Doma pape Ivana Pavla II., Pavle Filipović, ravnatelj Kolegija i Katoličke klasične gimnazije u Požegi, Ivica Žuljević, kancelar te Mario Sanić, predstojnik Katehetskog ureda. S pitomcima Kolegija na misi je sudjelovao Žarko Turuk, odgojitelj te Marijine sestre od čudotvorne medaljice, djelatne u Svećeničkom domu.

U uvodu u misno slavlje biskup Škvorčević sve je pozdravio, naglasivši kako se oko oltara Isusove uskrsne

pobjede neprestano okuplja, izgrađuje i učvršćuje ona obitelj koja se zove Crkva i da stanovnici Doma žive njezinu pripadnost u dvjema malim obiteljima. Prvu obitelj tvore pitomci Kolegija, koji nastavljaju ono djelo koje je u sadašnjoj zgradi Biskupije, u nekadašnjem požeškom Orfanotrofiju, živjelo gotovo 150 godina. Naglasio je kako je povezanost s Bogom dala svoj snažan doprinos duhovnoj izgradnji mladih ljudi, koji su postali djelatnici u Crkvi ili na drugim područjima života našeg naroda. Sve ih je povjerio Isusovoj ljubavi. Drugu obitelj čine časne sestre, koje su svojom raspoloživošću prihvatile služiti svećenicima a koji su cijeloga svoga života u službi Božjem narodu. Povjerio ih je Isusu Kristu i njegovoj Majci.

U homiliji biskup je govorio o proroku Samuelu, kojeg je izmolila majka Ana, o duhovnim zvanjima koja su plod molitve, o slobodi kao opredjeljenosti za dobro te je potaknuo kolegijaše da po molitvi rastu u istinskoj slobodi. Pripomenuo im je da je sav odgojni program ustanove u kojoj se nalaze usmjeren na cjelovitu izgradnju njihove osobe.

Na svršetku slavlja biskup je blagoslovio prostore Kolegija i zadržao se s pitomcima i poglavarima na domjenku. Biskup je učenike katoličkih klasičnih gimnazija i njihove profesore u Požegi i Virovitici posjetio i na kraju prvog polugodišta, uoči Božićnih blagdana, kazavši im da im ova škola želi pomoći da se što snažnije uključe u Isusov pokret te u prijateljstvu s njime dožive puninu svoje rođenosti od Boga.

Novi framaši u Požegi

Franjevačka mladež Požega obogaćena je novim članovima. Na misnom slavlju u crkvi Duha Svetoga u Požegi 19. siječnja deset djevojaka i mladića pristupilo je bratstvu, a dvadeset i devet požeških framaša dalo je svoja prva obećanja ili ih je obnovilo.

– Danas sam treći put obnovio obećanja koja će sljedećih godinu dana biti šablona mog života – čistoća, poslušnost i siromaštvo po uzoru na sv. Franju. U FRAMU je dobrodošao svatko tko se voli veseliti, tko je radosna srca, tko je mlad i svatko tko Boga želi upoznati – kazao je Miroslav Paulić, apsolvant na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i sedam godina aktivni framaš. FRAMA Požega već petnaest godina okuplja mlade koji u današnjem svijetu žele nasljedovati sv. Franju, organizira različite dobrotvorne akcije, pohodi štitenice Kaznenoga zavoda, istaknula je predsjednica mladeži Katarina Bošnjak.

– Želim vam hrabrost, ozbiljnost i ustrajnost da uvijek budete Božji – svojim je framašima na kraju euharistijskoga slavlja poželio njihov duhovni asistent fra Goran Malenica. (S.I.)

Snimila: Silvija Ivanković

POŽEŠKA BISKUPIJA U OVOJ ŠKOLSKOJ GODINI DODIJELILA 56 STIPENDIJA

Mladi, budite na korist Crkvi i domovini

Piše: **Ljiljana Marić**

Požeška biskupija i ove školske godine nastavila je s projektom novčane pomoći studentima i srednjoškolcima, koji dolaze iz brojnih obitelji ili iz obitelji slabijeg imovinskog stanja. U Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu 1. prosinca podijeljeno je 56 novih stipendija, od kojih su 24 u iznosu od 600 kuna pripale studentima, a ostale su namijenjene srednjoškolcima za plaćanje autobusne karte ili smještaja u domu. Biskupija je za stipendije osigurala više od tristo tisuća kuna.

– Crkva vam želi pomoći u okviru svojih mogućnosti koje nisu velike. Na ovaj način želimo gajiti socijalnu osjetljivost prema čovjeku kao što to činimo i u drugim karitativnim aktivnostima. Osim toga, mladima kroz ove stipendije želimo pružiti i određenu sigurnost.

Međutim, prije svega mi smo molitelji za vas kako bi uz Božju pomoć uvijek pronalazi dovoljno snage za prihvaćanje istinskih vrijednosti života - poručio je stipendistima biskup dr. Antun Škvorčević dodajući da je ulaganje u čovjeka najbolje ulaganje u budućnost. Od dijela studenata, posebno onih koji studiraju teologiju ili katehetiku i glazbu očekuje se da se po završetku studija zaposle na području svoje biskupije. Najveća će zahvala za stipendije biti, istaknuo je biskup, ako se cjelovito izgrađite u svojoj duhovnoj dimenziji te na taj način budete na korist Crkvi i domovini. Požeška biskupija s redovnim stipendijanjem studenata i srednjoškola počela je 2004. godine.

– Moja majka je samohrana, ima četvero djece i zbog toga mi ova pomoć

Snimio: Duško Mirković

puno znači. Prošle godine smo brat, koji je godinu dana mlađi od mene, i ja dobivali 700 kuna. To nam je bilo dovoljno da možemo kupiti mjesečne karte koje su dosta skupe – kazala je srednjoškolka Ana Marinac iz župe Buk, jedna od stipendistica Požeške biskupije.

Stipendiji za svoju kćerku Ivu, studenticu druge godine studija kulture i turizma u Zadru, obradovala se njezina samohrana majka Ivanka Obradović iz župe Vetovo. Da nije te stipendije, dodala je, kćerka koja je dobar student morala bi pauzirati jer je ona ostala bez posla.

▲ Biskupijske stipendije dobilo je 56 učenika i studenata.

I dostojan smještaj

Osim kroz davanje stipendija Požeška biskupija obiteljima s brojnijom djecom pomaže i kroz prošle godine otvorenu Kolegiju, dom za siromašne učenike. U njemu je trenutno osam srednjoškolaca, a može primiti ukupno 34.

– Davanje samog novca ne znači puno jer se tako zanemaruje osoba. Veća je korist kada se nekome tko je u stvarnoj materijalnoj potrebi omogućiti dostojan smještaj i pristojan život. Tako se izgrađuje određeni odnos prema osobi kojoj se želi pomoći - objasnio je požeški biskup Škvorčević koji je osnovao i Zakladu za siromašne učenike i studente.

U križarsku organizaciju požeške župe sv. Leopolda Mandića primljeni novi križari

Nije lako, ali se isplati svjedočiti Isusa Krista

Piše: **Helena Toman**

U župnoj crkvi sv. Leopolda Mandića u Požegi krajem prošle godine za vrijeme euharistijskog slavlja 17 mladića i djevojaka, Ivan Dokoza, Luka Dokoza, Tomislav Dokoza, Mario Ivanko, Tomislav Ivanko, Matej Masjar, Filip Štivičić, Josip Vidović, Magdalena Čuljak, Antonija Kolić, Ana Komarić, Samanta Markanjević, Ana Pavlović, Matea Pavlović, Antonija Soldo, Valnetina Štivičić i Valnetina Tutić, položilo je svečano obećanje križarskoj organizaciji koja u toj župi djeluje pod imenom Bl. Alojzija Stepinca.

– Ovih 17 mladih danas je odlučilo svoj glas dati Isusu Kristu te svoju mladost živjeti po načelima blaženog Ivana Merza - među ostalim, rekao je župnik i duhovnik križara mons. Vjekoslav Marić. Dodao je

da su iz križarske organizacije, koja u ovoj župi djeluje 21 godinu, ponikla dva svećenička poziva te jedan redovnički. Pozvao je sve da mole za ove mlade koji su dragulj župe kako bi ustrajali na Kristovom putu.

Antonija Kolić, učenica trećeg razreda požeške Gimnazije, jedna od devet novoprimaljenih križarica, ističe da ju je križarskoj organizaciji privukla ljubav prema Bogu ali i divnim prijateljima koje je našla među križarima. Nakon što je dvije godine dolazila na njihove susrete petkom odlučila je da postane križarica. Uvjerena je da je odabrala pravi put unatoč tome što u današnjem svijetu zbog svojih opredjeljenja križari nailaze na podsmjeh drugih.

Josip Katić, predsjednik križarske organizacije Bl. Alojzije Stepinac, također

je potvrdio da danas nije lako u svijetu svjedočiti Isusa Krista, ali mnoge milosti koje je primio kao vjernik i križar potvrda su da se itekako isplati, unatoč podcjenjivanju drugih. Najavio je da će se u župi uskoro osnovati i mali križari, od prvog do četvrtog razreda osnovne škole. Osim što su uvijek na raspolaganju župniku i kapelanu križari se trude svoje poslanje «žrtva, euharistija, apostolat» živjeti i konkretno u svome životu kroz pomaganje starima, nemoćnima i siromašnima.

▲ U križarsku organizaciju bl. Alojzija Stepinca primljeno je sedamnaest novih mladića i djevojaka.

Učenici-volonteri pleterničke škole pomažu korisnicima staračkog doma i djeci s poteškoćama

Kršćanski je pomagati drugima

Piše: Vesna Milković

Prije nešto više od godinu dana u osnovnoj školi Fra Kaje Adića skupina učenika je započela s volonterskim radom. U tome im pomažu psihologinja Marija Hruška i knjižničarka Aleksandra Pavlović.

– Ideja je potekla od naše bivše učenice Marije Soldo koja je imala bolesnog brata. Shvatila je tada kako postoje djeca kojoj je potrebna pomoć. Osnovana je prva skupina volontera koji su odlučili raditi s djecom s poteškoćama u razvoju a ubrzo nakon toga dogovoreno je kako bi trebalo pomoći i starijim osobama. Sada tako imamo organizirane dvije skupine volontera i u svakoj je petnaestak učenika, mada se dogodi da jedni drugima pomažu. Svoje aktivnosti smo usmjerili prema djeci i starima – objasnila je M. Hruška.

Učenici u posjeti korisnicima staračkog doma u Resniku.

Anđeli za djecu

U skupini volontera koja radi s djecom s poteškoćama u razvoju uglavnom su učenici osmih razreda.

Snimio: Duško Mirković

Priznanje za volonterski rad

Za svoj volonterski rad učenici pleterničke škole prošle su godine u povodu Međunarodnog dana volontera dobili priznanje "Škola-prijatelj zajednice". Dodijelila im ga je Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva nakon provedenog natječaja na koji se prijavilo 60 škola iz cijele zemlje. Priznanje se sastoji od statue i 10000 kuna a dobilo ga je samo šest škola.

– Želja mi je da u goste pozovemo ljude iz zaklade i ovdje u školi im detaljnije predstavimo naš rad. Osim toga, razmišljam i o tome kako bi možda naš volonterski rad mogli usmjeriti i prema ekologiji – istaknula je na kraju M. Hruška.

Snimio: Duško Mirković

– Ima petnaestero djece iz Pleternice i drugih naselja s kojima radimo, odnosno za njih organiziramo radionice. Posljednju smo imali pred Božić – rekla je učenica Antonija Alešković.

– Pravili smo zajedno s njima anđele od plastelina i bojali ih. Neke su oni odnijeli sa sobom, a od drugih smo napravili izložbu – dodala je Ines Mišić.

– Planirali smo da svatko prođe jednu radionicu ali im se sviđelo pa su htjeli više – kazala je Valentina Oreč.

– Drago je i nama što možemo pomoći toj djeci i vrijeme s njima brzo nam prođe – istakla je Ivona Uremović. Rad s djecom sviđa se i Andrijani Štimac. – Nastojat ću se baviti volonterskim radom i kada odem iz ove škole – rekla je Andrijana.

Pleternički osmoškolci za djecu s poteškoćama u razredu već pripremaju i sljedeću radionicu. – Čekamo samo da se

vrijeme proljepša a onda ćemo ih povesti u Zarilac. Tamo ima ribnjak i lijepi okoliš pa želimo zajedno s njima provesti dan u prirodi – najavila je Andrea Bukić.

Druga strana života

Učenici koji su se odlučili za rad sa starijim osobama povremeno posjećuju starački dom u Resniku. Tako su u povodu Dana kruha prošlog listopada korisnike doma počastili pecivima, kolačima i drugim slasticama. Novi susret s njima upriličit će uoči Uskrsa.

– Apsolutno podržavam rad volonterskih skupina jer mislim kako je bitno da se mladi upoznaju i s drugom stranom života. Uostalom, i kršćanski je pomagati drugima. Kroz volonterski rad učenici razvijaju humanost u sebi pa će im škola i nadalje pomagati u radu – istaknuo je ravnatelj Stanko Pavković.

Virovitički Caritas priprema uskršnju akciju pomoći siromašnima

Učinimo Uskrs ljepšim

Nakon uspješne, sada već tradicionalne, adventske akcije za pomoć siromasima virovitičkog područja, u kojoj je tijekom studenog i prosinca u trgovačkim centrima i školama sakupljeno oko pet tona hrane, Caritas župe sv. Roka u Virovitici priprema i veliku uskršnju akciju za pomoć potrebitima na gradskom području. Volonteri će početkom korizme pokrenuti novu na stari način; u trgovačkim će centrima postaviti kutije za namirnice, koje će ondje moći ostaviti dobročinitelji, a tijekom vikenda prodat će i kolače koje će sami ispeći, a čija će prodaja također ići za pomoć virovitičkim siromasima za svetkovinu Uskrsa.

– Nadamo se da će i ova akcija potaknuti dobročinitelje da pomognu, svaka kuna je dobrodošla, svaki paketić tjestenine ili neka druga potrepština pomoći će upotuniti pakete. Ujedno, obratit ćemo se za pomoć i poduzećima i privatnicima, kao i školama, kako bi za stotinjak obitelji i samaca Uskrs bio ljepši – najavio je fra Siniša Paušić, voditelj Caritasa.

On se zahvalio dobročiniteljima koji iz godine u godinu sudjeluju u svakoj Caritasovoj akciji.

– Velika nam poduzeća doniraju šećer i brašno, mnogi sakupe novac. Maleni se pak u školama pobrinu za igračke svojim vršnjacima i blagdanske čestitke koje isporučimo zajedno s darovima. To je uvijek prilika u kojoj se pokaže kako Virovitičani još uvijek imaju srce za drugoga, osjećaja za patnje bližnjih i spremnost da im pomognu – ocijenio je fra Siniša Paušić. (Marija Lovrenc)

BISKUP POHODIO PROGNAČKO NASELJE I SIROMAŠNE OBITELJI

Ne zaboravite se uzdati u Božju pomoć

Piše: Ivica Žuljević

Prognanike, njih šezdesetak, koji su nedavno preseljeni iz prognaničkog naselja u Karlovcu i Čepinu u prognaničko naselje Kovačevac kraj Nove Gradiške, krajem prošle godine uz Nedjelju Caritasa posjetio je biskup Antun Škvorčević u pratnji kancelara Ivica Žuljevića i župnika novogradiške župe Bezgrješnog Začeca BDM vlč. Perice Matanovića. U prognaničkom naselju dočeka ga je novogradiški gradonačelnik Josip Mikšić sa svojim suradnicima, zatim pročelnica gradskog Odjela za društvene djelatnosti prof. Marija Karlovcan Subić, ovlaštena osoba regionalnog ureda za prognanike, povratnike i izbjeglice u Slavonskom Brodu Željka Galonja.

Pomoć za lijekove

Biskup je stiskom ruke pozdravio svakog pojedinog prognanika. U svom pozdravu kazao im je da je čuo o njihovu preseljenju u Novu Gradišku te je došao posvjedočiti im da nisu sami, da ih prihvaća i Crkva koja ovdje živi odavna sa svojim duhovnim bogatstvom te da im želi iskazati pažnju i poštovanje. Istaknuo je da razumije kako njihovo preseljenje iz donedavnih njihovih mjesta stanovanja nije bilo lako, ali da se čvrsto nada kako će se uskoro i u Kovačevcu osjećati kao kod kuće, u čemu će im biti na pomoć i novogradiška župa. Napomenuo je da su u ovo prognaničko naselje iz raznih krajeva donijeli svoju hrvatsku i katoličku baštinu koju su živjeli na području Bosne i Hercegovine te ih je pozvao da uz brigu za materijalne ne zaborave ostati povezani s Bogom i

Snimio: Ivica Žuljević

da budu na pomoć jedni drugima gajeći osjećaje plemenitosti, dobrote i ljubavi. Obećao je da će se u naselju povremeno slaviti i sveta misa, u skladu s mogućnostima novogradiških svećenika. Biskup je potom predvodio zajedničku molitvu i svima podijelio blagoslov.

Budući da su većina prognanika samci i starije dobi, na kraju susreta župnik Perica Matanović uručio je svakom stanovniku naselja novčani prilog, dar Požeške biskupije, prvenstveno kao pomoć za lijekove.

Darivanje siromašnih obitelji

Nakon toga biskup Škvorčević u pratnji kancelara Ivica Žuljevića i župnika župe Gornji Bogičevci fra Ilije Stipića posjetio je u gornjobogičevačkoj župi tri siromašne obitelji, prognane iz Bosne, koje žive od male bosanske mirovine ili su bez ikakvih primanja: samohranu majku Marijanu Knežević u Smrtiću s maloljetnom kćerkom, Anu Kujundžić i Katu Orlovac u Ratkovcu. Biskup se s njima zadržao u kraćem razgovoru, poslušao njihovu tužnu životnu ispovijest, uputio im riječi ohrabrenja. Tom prigodom šesnaest obitelji u Ratkovcu, Smrtiću i Trnavi primile su novčanu pomoć biskupije, među kojima su i tri spomenute koje je posjetio biskup.

Sličnu sudbinu dijele i brojne obitelji prognanika iz Bosne ili starosjedilaca u okučanskoj župi. I ondje je biskup Škvorčević pohodio tri obitelji u pratnji župnika fra Ante Ivanovića i kancelara Žuljevića: Jelu Šajnović iz Caga, staricu koja živi sama bez ikakvih primanja, Jasnu Čejčić iz Lađevca, samohranu majka s dvoje djece koja živi s bolesnom sestrom i majkom, Ljubicu Maroš iz Okučana, djevojku u kolicima. Deset obitelji u okučanskoj župi, među kojima su i upravo spomenute, primile su novčanu pomoć biskupije.

▲ Svakom pojedinom prognaniku biskup je pružio ruku potpore i suosjećanja.

Snimila: Marija Lovrenc

Šestogodišnjoj Dori Tomašić, oboljeloj od cerebralne paralize, potrebna je pomoć

Najpotrebniji specijalni tricikl za vježbe

Piše: Mario Barać

Snimio: Mario Barać

Mama Ivana s Dorom svakodnevno vježba i kod kuće, u nadi da će njezino zdravstveno stanje ipak postati bolje.

Idok mnoga djeca maštaju o tome kako će kada narastu biti pjevači, nogometaši, profesori, liječnici i slično šestogodišnja Dora Tomašić iz Pakraca ima puno skromniju, ali za nju ipak veliku želju.

»Kada narastem htjela bih trčati, igrati nogomet... ali najveća mi je želja biti mažoretkinja«, ističe Dora koja boluje od cerebralne paralize od rođenja. Rođena je u sedmom mjesecu trudnoće, a pri porodu je ostala bez kisika i u mozgu je imala dva krvarenja trećeg stupnja

koja su izazvala vrlo teško oboljenje.

Ova vesela i vedra djevojčica, mentalno zdrava, razigrana i razgovorljiva, voli igru s vršnjacima koju joj nažalost otežava skraćena tetiva nogu. Nakon dijagnoze liječnici su kao terapiju preporučili vježbe koje uz veliki napor ipak daju tek male rezultate.

Dugotrajno liječenje

Njezina majka Ivana i otac Stjepan, želeći joj omogućiti što normalniji život, saznajući preko Udruge Edukacijska inicijativa iz Zagreba za kineske liječnike koji tradicionalnim metodama postižu bolje rezultate u liječenju cerebralne paralize u odnosu na klasičnu medicinu, odlučili su pokušati pomoći Dori s liječenjem u Kini. U Šangaju je Doru liječio tim od nekoliko stručnjaka, a poboljšanja su u vrlo kratkom roku bila velika. Nakon intenzivnih tretmana potpuno je nestala kvržica veličine kikirikija koju je Dora imala na glasnicama te ona sada bolje govori, lakše se kreće, ukočenost udova je smanjena i počela je spavati u položaju kao druga djeca, a ne u položaju fetusa.

Za odlazak u Kinu i četrnaestodnevni tretman na Bolu prikupljana su sredstva na nivou cijele Hrvatske, a u akciju pomoći Dori, uz Gradove Pakrac i Lipik, uključili su se i brojni sugrađani. Dora na žalost u Kinu više neće moći ići jer su se pojavile nepravilnosti u radu udruge koja im je organizirala odlazak na liječenje u ovu daleku zemlju i vježbe s njihovim stručnjacima.

Ljubav, strpljenje i odricanje

U međuvremenu Dora je krenula u dječji vrtić "Maslačak" u Pakracu gdje je odlično prihvaćena i u čiji se rad odlično uklopila, koliko joj to njeno zdravstveno stanje dozvoljava. Također se dobro uklopila

i u glazbenom vrtiću Osnovne glazbene škole u Pakracu, koji odnedavno pohađa, a nedavno je imala i prvi nastup.

»Za sve skupa što činimo i što planiramo učiniti za Dorin oporavak, potrebno je puno truda, ljubavi, strpljenja i odricanja, ali kada vidimo njen napredak, sve je lakše. Jedva čekam da Dora prohoda«, kaže njezina majka Ivana, fascinirana mlada žena koja zajedno sa suprugom Stjepanom ulaže maksimum svojih mogućnosti kako bi ovoj veseloj djevojčici osigurala što veću samostalnost, ali i kako bi svu potrebnu pažnju pružili i dvije godine starijem sinu Dorijanu.

Skraćena tetiva i puzanje kod Dore je u veliku opasnost dovelo njene kukove, jer su se kosti iz kukova pomjerile (izašle) čak 40 posto. Roditelji su uvidjeli da po tom pitanju moraju nešto žurno poduzeti i Dori su nedavno u Lovranu operirane tetive nogu kako bi se usporilo, a možda i trajno zaustavilo, izlaženje kostiju iz kukova.

Skupljaju novac za toplice

»Ovom se operacijom postiglo mnogo, ali bez napornih vježbi do rezultata neće doći«, ističe Ivana i dodaje da bi Dora uskoro trebala ići na rehabilitaciju u toplice, a kao najveću potrebu ističe nabavku specijalnog tricikla koje bi Dori, uz kvalitetno vježbanje, omogućio boravak na otvorenom, što je također vrlo bitno u procesu rehabilitacije. Njeni se roditelji nadaju da će uskoro uspjati sakupiti dovoljno novca za ponovni odlazak u toplice, obzirom da boravak u topicama HZZO plaća samo jednom godišnje, što je za Dorine potrebe premalo. Dora bi ove godine trebala krenuti i u školu, pa su roditelji kao najvažniji cilj postavili osposobljavanje Dore kako bi bila što je moguće samostalnija, kako bi samostalno mogla otići na WC, odnosno dovesti je u formu da što manje ovisi o drugima.

Obitelji Tomašić život je odredio sudbinu koju nisu mogli birati ali su ju prihvatili zahvaljujući hrabrosti, neiscrpoj dobroti i vjeri u dobro i bolje. Zato je molitva za njihov blagoslov, blagoslov sam po sebi, a davanje od srca, snaga koja i nemoguće čini mogućim... koja pomiče planine.

Dobrodošla i najmanja pomoć

Priča Dore Tomašić i njenih roditelja potvrda je bezgranične ljubavi i brige za bližnje. Tu su ljubav potvrdili i brojni ljudi dobre volje koji su se javljali ovoj pakračkoj obitelji i pomagali u skladu sa svojim mogućnostima. Dobrodošla je i pomoć svih dobrotvora naše biskupije kako bi ova djevojčica nastavila liječenje i izborila se za zdrav i samostalan život. Ukoliko želite pomoći možete se javiti Ivani Tomašić na 098/ 91 45 084 ili 034 412 034.

SUSRET OBITELJI S BROJNOM DJECOM POŽEŠKE BISKUPIJE

Obitelj je Božja ustanova

Piše: Ljiljana Marić

Skoro 200 obitelji iz cijele Požeške biskupije, koje imaju više od petero djece, okupilo se 29. prosinca na već tradicionalni susret s požeškim biskupom msgr. dr. Antunom Škvorčevićem u Požegi. Susret je počeo u požeškoj katedrali svete Terezije Avilske gdje je biskup u koncelecijaciji s katedralnim župnikom preč. Markom Pišonićem, ravnateljem Doma pape Ivana Pavla II. preč. Nikolom Jušićem, ravnateljem Caritasa vlč. Pavlom Mokrim i kancelarom vlč. Ivicom Žuljevićem predvodio svečano misno slavlje.

Ovih dana pred našim je očima, kazao je u uvodu biskup, slabo, krhko i siromašno djetesce u zabačenoj betlehemskejštalici, ali u tom siromašnom djetesecu progovorila je Božja snaga.

Molitva i sveta misa

– Želimo se danas zajedno, ovdje u katedrali, ispuniti onom betlehemskom vjerom, kako bi Bog kroz vašu slabost, kao što je kroz slabo betlehemske djetesce, izvodio pobjedu života u ovoj našoj hrvatskoj domovini. Zbog toga ste vrijedni svakog poštovanja koje vam još jednom iskazujem. Radujem se što ste vi djeco radost svojim roditeljima, ali i radost Božja. Želimo danas svatko sebe povjeriti Božjoj ljubavi zagovorom Svete Obitelji pa da znamo imati dovoljno svjetla i duhovne snage za nošenje životnih poteškoća – poručio je biskup Škvorčević.

U propovjedi je biskup kazao da je svrha ovih susreta-hodočašća u požešku katedralu zahvala Bogu za njegov naum o čovjeku, o obitelji i djeci te mu povjeriti

ove obitelji koje se ne boje života te rado primaju brojnu djecu. Biskup se osvrnuo na poruku pape Benedikta XVI. upućenu obiteljima u kojoj on govori o obitelji kao izvoru i temelju ljudskog društva. Obitelj je, objasnio je biskup, Božja ustanova što znači da Bog računa s vama, a isto tako želi obiteljima udijeliti i svoju pomoć i milost kako bi mogle ostvarivati ono što im je dodijeljeno kroz sakrament svetog braka. Tu milost, napominje, valja trajno obnavljati, osobito molitvom i sudjelovanjem na svetoj misi.

Ljubav je važnija od materijalnoga

Sveti Otac, dodaje dalje biskup, podsjeća da je prije 60 godina donesena Opća deklaracija o ljudskim pravima u kojoj stoji da društvo i država moraju štiti obitelji, a na temeljima te deklaracije Sveta stolica je prije 25 godina donijela Povelju prava obitelji priznajući im posebno dostojanstvo. Biskup je upozorio kako nijekanje prava obitelji zatamnjuje istinu o čovjeku te se treba svim silama oduprijeti onome što šteti obitelji. Imamo pravo moliti sve one koji su izabrani u Sabor da štite prava obitelji, osobito one s brojnom djecom kako bi i oni imali sve uvjete za odgoj, ali i materijalne mogućnosti za normalno funkcioniranje.

Biskup je posebno upozorio da se obitelj ne može svesti samo na materijalno i ekonomsko pitanje koje je važno, ali ako nema ljubavi u obiteljima onda tek nastaju prave poteškoće. Važno je, poručuje, da svoja srca uvijek imaju otvorena za Boga jer On može dati ono što nitko

ne može – svoju ljubav, snagu i mir. Zbog toga je osobito važno da u obitelji postoji svakodnevna zajednička molitva jer preko nje mogu se primiti Božji darovi, a uz te darove obitelji su darivane i prigodnim materijalnim i novčanim darovima nakon misnog slavlja na zajedničkom druženju.

Na kraju svete mise svoje svjedočanstvo življenja u brojnoj obitelji posvjedočili su Božica Špoljarić iz Lipovljana i Miroslav Kordić iz Pleternice.

U požeškoj Katedrali na misnom slavlju sudjelovalo je skoro dvjesto obitelji sa svojom djecom.

Snimio: Duško Mirković

Snimio: Duško Mirković

Vi ste budućnost Hrvatske

U svjetlu Isusovih jaslca svaka vaša kolijevka, u koju primete novo dijete, Božji je pohod našoj hrvatskoj domovini. Na ovom četvrtom susretu obitelji s petero i više djece iz naše Biskupije u Požegi po vama supružnicima prisutno je vaše opredjeljenje ljubavi, koje računa s Bogom i koje je plodno životom. Ovdje je prisutna budućnost Hrvatske, koja se rađa sa svakim vašim novim djetetom. Već smo po vama na neki način njezini sudionici, jer budućnost će biti stvarnost izgrađena snagom vaše ljubavi, ugrađene u vašu djecu po odgoju u evanđeoskom duhu. Kojeg li otajstva života i vašeg dostojanstva po Božjem naumu! I ovom prigodom izražavam vam svoje poštovanje i duboku zahvalnost za ljubav koju iz vjere svjedočite, za dragocjeno služenje životu po prihvaćanju brojne djece.

Sve jači prodor potrošačkog mentaliteta u Hrvatskoj pretvara velik broj ljudi u žrtve potrage za sebičnim užitkom, onesposobljuje ih za vrijednosti ljudskog postojanja utemeljene na ljubavi, te stavlja u pitanje i smisao bračnog zajedništva, rađanja djece i same obitelji. Potrošačko društvo u opasnosti je potrošiti se samo u sebi. (Dio iz pisma biskupa Škvorčevića obiteljima s brojnom djecom)

NOVOROĐENI KOJE JE PROŠLE GODINE KRSTIO BISKUP ANTUN ŠKVORČEVIĆ

Kršteno 23 djece iz brojnih obitelji

Požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević u svom pastirskom djelovanju posebnu pozornost pridaje obiteljima s petero i više djece te nastoji osobno krstiti peto i daljnje dijete u tim obiteljima. Na taj način biskup želi pomoći obiteljima da bolje razumiju svoje dostojanstvo koje imaju pred Bogom, povjeriti ih Božjoj ljubavi koja ih se nikada ne odriče, moliti za njih snagu odozgor, kojom će biti sposobniji nositi obiteljsku svakodnevicu i žrtvu koja oplemenjuje, međusobno zbližava i unatoč svemu čini obitelj sretnom. U tom smislu Požeška biskupija nastoji pra-

titi takve obitelji na njihovom putu. Pruža im materijalnu pomoć u okvirima svojih mogućnosti, stipendira određeni broj djece, novčano potpomogne obitelj prigodom krštenja svakog novog djeteta i pomogne u nekim težim materijalnim situacijama. Organizira također određene duhovne programe u Domu sv. Augustina u Velikoj i godišnji susret svih obitelji prigodom Božića i blagdan Sv. Obitelji. Ovdje donosimo popis krštene djece iz brojnih obitelji naše Biskupije, koje je tijekom 2007. godine krstio biskup Antuna Škvorčević.

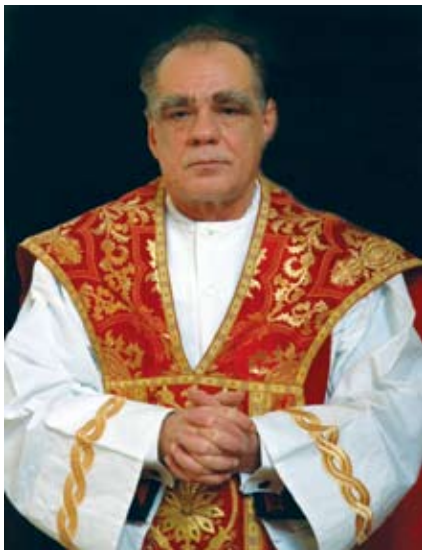
- U župnoj crkvi u Jakšiću 30. prosinca krštena je **Rafaela**, šesto dijete Rudolfa i Ivane Ament.
- **Manuela**, deveto dijete Ilije i Grete Šubara iz Trnovca kršteno je 9. prosinca u župnoj crkvi u Velikoj.
- U novokapelačkoj župnoj crkvi 7. prosinca krštena je **Marija**, osmo dijete Maria i Marine Bazdanović iz Siča.
- **Gabriel**, peto dijete Ante i Mirele Mamić kršteno je 29. listopada u okučanskoj župnoj crkvi.
- U župnoj crkvi u Zapolju krštena je 25. listopada **Ivana**, peto dijete Zlatka i Anite Babić iz Laza.
- **Ivan**, peto dijete Damira i Željke Lesičak, kršteno je u pakračkoj župnoj crkvi 24. listopada.
- U župnoj crkvi u Kaptolu krštena je 21. listopada **Magdalena**, šesto dijete Drage i Katice Kmetić iz Alilovaca.
- **Jakov**, osmo dijete Ivana i Katarine Čavlina iz Ljupine kršteno je 26. kolovoza u župnoj crkvi Kraljice svete krunice u Novoj Gradiški.
- U župnoj crkvi u Jakšiću 25. kolovoza krštena je **Barbara**, sedmo dijete Mate i Ivke Grgić iz Eminovaca.
- **Hrvoje**, sedmo dijete Božidara i Ane Marić kršteno je 5. kolovoza u župnoj crkvi u Vetovu.
- U župnoj crkvi u Bebrini 4. kolovoza kršten je **Antun**, peto dijete Marka i Janje Olujević te **Stjepan**, sedmo dijete Josipa i Marije Mirković.
- **Samuel**, petnaesto dijete Josipa i Ruže Vukašinić kršten je 9. travnja u župnoj crkvi u Velikoj.
- U župnoj crkvi u Đulovcu 25. ožujka kršten je **Valentin**, šesto dijete Đure i Petre Vrnavić te Marijan, šesto dijete Josipa i Nade Jozić.
- **Matija**, šesto dijete Ante i Zorice Koberac kršten je 18. ožujka u župnoj crkvi u Krapju.
- U župnoj crkvi u Pleternici kršten je **Emanuel**, sedmo dijete Miroslava i Marice Kordić.
- **Emil**, šesto dijete Ivana i Nade Matošević kršten je 17. veljače u župnoj crkvi u Davoru.
- U požeškoj katedrali 17. veljače krštena je **Lucija**, šesto dijete Roberta i Jasne Černušak.
- **Gabriel**, peto dijete Ivica i Nevenke Pravda kršten je 28. siječnja u župnoj crkvi u Slatini.
- U župnoj crkvi u Skenderovcima 21. siječnja krštena je **Mateja**, deveto dijete Petra i Anđe Ivić.
- **Dominik**, šesto dijete Franje i Katarine Andrijević iz Golog Brda kršten je 14. siječnja u župnoj crkvi u Kaptolu.
- U župnoj crkvi u Slavonskom Kobašu 13. siječnja kršten je **Ivan**, peto dijete Mihaela i Katice Orić.

Snimili: Duško Mirković i Ivica Žuljević

ŽUPA SVETOG MIHAELA ARKANDELA U STRAŽEMANU

Prva župa s likom blaženog Stepinca

Piše: **Ljiljana Marić**

Stražemanačka Župa sv. Mihaela Arkandela, a posebno župna crkva, jedinstveni su po mnogo čemu na širim hrvatskim prostorima. Upravo u ovoj crkvi na obroncima Papuka, na njezinom mozaiku davne 1981. godine prvi puta se na jednom javnom mjestu pojavio lik bl. Alojzija Stepinca te bl. Ivana Merza. U to vrijeme bio je to prvorazredan politički skandal, odnosno još jedan «napad Crkve na tekovine naše revolucije» kako su pisale ondašnje novine o stražemanačkom slučaju. Tadašnji i sadašnji župnik mons. Josip Devčić i autor djela akademski kipar Antun Starčević završili su u zatvoru.

Zaštitnik vjere i rodoljublja

– Pokrenuli smo svekoliku obnovu. Crkva je obnovljena izvana, a zatim i iznutra. Željeli smo u crkvi postaviti mozaik koji bi predstavljao crkvene i svjetovne velikane iz hrvatske povijesti. U tom kontekstu nismo mogli zaobići lik kardinala Stepinca koji nije bio samo svjetlo i simbol crkvenosti, narodnosti i domoljublja nego i svjetlo na nebu. Ljudi su u poslijeratnim danima gledali u njega kao u jedinog zaštitnika vjere i svoga rodoljublja – obrazlaže razloge postavljanja lika Stepinca na mozaik u crkvi mons. Devčić koji već tada čvrsto vjerovao da će Stepinac jednoga dana biti uzdignut na oltar.

Prvi stalni đakon

Zdravko Ticl, župljanin ove župe ne samo da je postao prvi stalni đakon mlade Požeške biskupije nego je ujedno i prvi u Hrvatskoj. Župnik je zbog toga posebno radostan i ponosan. Ostao je ustrajan, vjeran i nepokolebljiv i u najtežim vremenima progona župnika i župljana zajedno s mladima župe. I prije nego što je postao đakon župniku je bio 'desna ruka'.

Relikvije dvaju blaženika

Njegovi župljani, kojih je tek 1500, kao i on danas su posebno ponosni što se jedino u njihovoj crkvi nalaze relikvije oba hrvatska blaženika. Upravo ova župa, nakon rodnog Stepinčevog Krašića, zahvaljujući mozaiku ali i svome župniku i župljanima posebno je povezana s ovim blaženikom kojega slave već desetljećima.

– Stepinčevo je u našoj župi postao najjači dan. Iako se nove stvari teško prihvaćaju župljani su ovaj dan izvrsno prihvatili jer smo s time davno počeli. Duh Stepinca u ovoj župi je snažno prisutan. O tome se govorilo i propovijedalo, ali se i ustrajno molilo. Mladima sam dao da i čitaju o Stepincu. Nakon prve godine bogoslovlje bio sam u Njemačkoj gdje sam nabavio životopis Stepinca kojega sam „prošvercao“ kući – ističe župnik Devčić koji je posebno ponosan na mlade u svojoj župi koje je uvijek poučavao da na svakom mjestu, pa i na zabavama moraju biti vjernici.

Više rođenih nego umrlih

Među svecima i blaženicima ne izostavlja se ni blaženi Ivan Merz na čiji spomenad je u župi krizma. Nisu vjernici ove župe, koja se prvi puta spominje davne 1332. godine, zaboravili ni kardinala Franju Šepera, prefekta Kongregacije za nauk vjere koji je u rujnu 1981. godine došao iz Rima kako bi posvetio novoobnovljenu crkvu što je ujedno bilo i njegovo zadnje misno slavlje u Hrvatskoj prije smrti. Njemu učast na 25. obljetnicu njegove smrti Družba braće hrvatskog zmaja podignula je u crkvi spomen ploču. Župnik se posebno prisjeća kako je kardinal s bolesničke postelje preko Radio Vatikana branio Ste-

Župna crkva nalazi se na brežuljku ispod Papuka odakle se pruža jedan od najljepših pogleda na Zlatnu dolinu. U crkvi su pronađene i restaurirane vrijedne barokne freske koje su nastale oko 1777. godine, inače vrlo rijetke na ovim prostorima.

pinca, Merza i Stražeman što je ujedno bio i njegov zadnji javni nastup.

Unatoč tome što je po broju vjernika ovo mala župa, njezini snažni nacionalni i vjerski simboli koje je duhovno objedinila izdižu je među najveće. Stoga i danas posebnu pažnju posvećuju vjerskom oblikovanju od najmanjih nogu. U tom kontekstu posebno odgajaju ministrante koji to ostaju sve do ženidbe. Iako u selima ima sve manje stanovnika obitelji koje ostaju imaju po troje-četvero djece što je razlog da u župi još uvijek ima više rođenih od umrlih.

Župna crkva uvijek je puna vjernika posebno djece i mladih.

Snimio: Duško Mirković

ANTUN KANIŽLIĆ, PRVI JE ISUSOVAC KOJI IMA SPOMEN-KRIPTU

Putovanje kroz Kanižličev barok

Piše: **Nikolina Veić**

Hrvatski književnik Antun Kanižlić, jedan od prvih pisaca prosvjetitelja u Slavoniji, teolog i pedagog, prvi je isusovac u Hrvatskoj koji je dobio spomen-kriptu. Otvorena je prošle jeseni u požeškoj crkvi sv. Lovre, u prigodi 230. obljetnice njegove smrti i 10. obljetnice uspostave Požeške biskupije.

Antun Kanižlić je rođen u Požegi 20. studenog 1699. godine. Nakon školovanja u rodnom gradu, a zatim i u Zagrebu, Beču, Grazu i Trnavi, Kanižlić postaje važan nositelj slavenskog književnog, religioznog i kulturnog života. Tih godina biskup Thauzsy osniva u Požegi Konzistorij za poslove slavenskih župa i imenuje u nj i Kanižlića, koji je tu ostao sve do smrti 24. kolovoza 1777. godine.

Barokna scenografija

U II. knjizi Matice umrlih župe sv. Terezije Avilske od god.1775. do 1819., na

stranici 39. za 24. kolovoza 1777. godine zapisano je: *Istoga dana u Požegi je sveto preminuo velečasni gospodin Antun Kanižlić iz ukinute Družbe Isusove u dobi od 78 godina, providen svetim sakramentima, muž pun zasluga pred Bogom i ljudima, pokopan u crkvi sv. Lovre, ispratio ga velečasni gospodin Luka Pejaković, mjesni župnik, Konzistorijalni potpredsjednik s asistencijom.*

Zamišljajući spomen – kriptu kao dio scenografije Kanižličeva baroknog vremena, profesor Mario Beusena iz Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu u suradnji sa Željkom Čorak, Dunjom Fališevac i Mijom Koradom, uredio je stalan postav i oblikovao prostor spomen - kripe u crkvi sv. Lovre. Osnovna ideja profesora Beusana je bila oživjeti barok posterima koji zapravo prikazuju detalje Kanižličeva vremena i života.

Memorijalna 'traka'

Poster se sastoji iz cijeloga niza veduta mjesta u kojima boravi, interijera crkava, župnih ustanova, ondašnjih institucija, gradova u kojima se školovao i radio- kao student teologije u Grazu i Trnavi, profesor u Varaždinu i Zagrebu te svećenik, isusovac u Požegi. Kao književnik, profesor, teolog, misionar i propovjednik živio je svoj život u suradnji s Bogom. Sav taj vremenski i prostorni slijed dio je jedne 'trake' memorijalne kripe, dok je druga strana rezervirana za njegov stvaralački opus – Kanižličeve knjige u staklenim vitrinama, a na posterima kronologija izdanja njegovih djela, naslovne stranice i citati, rukopisni ulomci, ilustracije iz pojedinih knjiga – na jednom posteru njegova oporuka i na posljednjem važnija literatura o Antunu Kanižliću.

Knjige koje su izložene u spomen-kripti, Kanižličevi molitvenici i druga njegova djela, kao i knjige podrijetlom od požeških isusovaca koje imaju rukopisne zapise koji to dokazuju, smještene su u Povijesnoj knjižnici Požeške biskupije koju je 2004. godine utemeljio požeški biskup dr. Antun Škvorčević, a koja se nalazi u Biskupskom domu u Požegi.

Spomen kripa Antunu Kanižliću nalazi se u crkvi sv. Lovre u Požegi.

Snimio: Duško Mirković

Prva izložba u obnovljenoj novogradiškoj crkvi

U novoobnovljenom prostoru crkve sv. Terezije Avilske u povodu svetkovine Bezgriješnog začeca Blažne Djevice Marije, zaštitnice župe i Dana grada Nove Gradiške otvorena je izložba slika Josipa Botteri Dinija pod nazivom »Voliš li Hrvatsku?« Radi se o sakralnim motivima i motivima iz hrvatske povijesti. Organizirali su je Gradski muzej, novogradiški ogranak Matice hrvatske i Župni ured. Zadovoljstvo otvorenjem prve izložbe u novoobnovljenom prostoru crkve koja je i spomenik kulture, izrazio je novogradiški župnik vlč. Perica Matanović. O povijesti crkve, biseru barokne arhitekture, čiji je jedinstveni toranj i vizuelni simbol grada, govorila je prof. Marija Karlovčan Subić, pročelnica gradskog Upravnog odjela društvenih djelatnosti. Početkom prosinca postavljen je novi oltar i klupe, te održan koncert duhovne glazbe. Orgulje izuzetne vrijednosti su na restauraciji, a projekt njihove obnove financijski prati Ministarstvo kulture RH. Inače, sredstva za obnovu ovog sakralnog objekta, osigurali su grad Nova Gradiška, Brodsko-posavska županija i spomenuto Ministarstvo kulture. Izložba je bila otvorena do 18. siječnja ove godine. (Vi.M.)

KATEDRALA SVETE TEREZIJE AVILSKOJE OBNOVLJENA U IZVORNOM BAROKNOM DUHU

Katedrala zasjala u svojoj izvornoj ljepoti

Piše: **Sanja Najvirt** – Snimio: **Duško Mirković**

Zahvaljujući temeljitoj i kompleksnoj obnovi prema strogim konzervatorskim standardima, 'srce' jednoga od najljepših sakralnih baroknih kompleksa u nas, nekadašnja župna crkva sv. Terezije Avilske, dobila je sve potrebne elemente i odlike unutrašnjosti koje zahtijeva njezin katedralni status.

Izgrađena šezdesetih godina 18. stoljeća naporima zagrebačkog biskupa Franje Thauzsyja koje je upravo Požegu promaknuo u onodobno središte vjerskog i kulturnog života Slavonije, svojim je arhitektonskim odlikama i stilskim značajkama sublimirala vrhunske dosege baroknoga terezijanskog graditeljstva srednjoeuropskog kruga. Kako je kroz svoju prošlost doživljavala niz intervencija, osobito u dekorativnim detaljima unutarnjeg prostora koji su se s vremenom podosta udaljili od njezine izvornosti, bilo je potrebno pristupiti stručnim zahvatima kako bi unutrašnjost katedrale zasjala što originalnijim duhom. Radilo se to u suradnji,

među ostalim, i sa stručnjacima Instituta za povijest umjetnosti Katarinom Horvat Levaj te Mirjanom Braun, neprijepornim autoritetima po pitanju arhitektonske baštine baroka u nas.

Vrlo kvalitetni zahvati

– Svi su zahvati napravljeni vrlo kvalitetno, unatoč prilično kratkim rokovima od svega nekoliko mjeseci, koliko je trajala intenzivna obnova unutrašnjosti katedrale. U suradnji sa stručnjacima Instituta za povijest umjetnosti odlučeno je da se dekorativni oslici na zidovima nastali tijekom 19. i početkom prošloga stoljeća zanemare, kako bi se što bolje prezentirao izvorni koloristički sloj crkve očuvan ispod slojeva žbuke i boje te impozantne freske Celestina Medovića i Otona Ivekovića – ocijenio je dr. Žarko Španiček, pročelnik Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture u Požegi koje je nadziralo obnovu.

Tako je unutrašnjosti vraćena izvorna barokna blijedoružičasta boja zidova i svodova na kojima su pod iskusnim vodstvom restoratorice Gordane Hundić u punoj ljepoti bljesnule pastelne impresije freski.

Nova dimenzija duhovnosti

Jedinstven prizor 'Uznesenja sv. Terezije na nebo', likovi zaštitnice glazbe sv. Cecilije, svetih Ćirila i Metoda ili motivi evanđelista koje su 1899. godine zajedničkim umjetničkim snagama Medovića i Ivekovića prikazali u osliku na svodu središnje lađe crkve, dobili su u vizualno pročišćenu prostoru novu dimenziju duhovnosti. I glavni oltar s baroknom slikom sv. Terezije, naslovnice i zaštitnice katedrale čekaju manji zahvati. Ipak, najosjetljiviji su bili oni na samoj arhitekturi oltara radi liturgijskih potreba.

– Požeška biskupija proslavila je svoj deseti jubilej, a crkva je sve donedavna još bila na razini župne, iako bi kao stolna trebala prednjačiti u liturgiji i bogoslužju. Da uistinu postane katedralna, po biskupovoj katedri, prilagodbe su bile nužne. Postavljen je novi oltar, ambon, a preostaje nam još uređenje recentnih tirolskih oltara, uređenje mjesta svetohraništa – tabernakula kao i mjesta 'Gospe Lurdske' i tu tražimo najbolja rješenja – istaknuo je mons. Josip Devčić, voditelj obnove katedrale, podsjećajući kako je jedan od važnih zahvata bilo i temeljito uređenje dvodijelne kripe ispod katedrale.

– Uređen je dio gdje će biti sahranjeni

biskupi, dok je drugi, veći dio kripe postao širim prostorom same katedrale sa sasvim konkretnom ulogom u liturgijskim službama i obredima – dodao je mons. Devčić.

Novouređeno svetište Katedrale dobilo je i novi kameni oltar.

U katedrali su restaurirane sve freske, a među njima posebno se ističu one Medovića i Ivekovića.

Obnovljena kripta Katedrale

VRHUNSKKE ORGULJE

Izgrađene su i nove, velike, mehaničke orgulje koje prema svojim zvukovnim mogućnostima spadaju u sam vrh takvih glazbala u nas. Svojom su impozantnom arhitekturom i manualnom trakturom zamijenile stari, neuvjetni i više puta prerađivan instrument. Nova katedralna 'kraljica instrumenata' potvrdila je svoj potencijal jednako snažno i u liturgijskoj i koncertnoj ulozi, a izradu joj potpisuje glasovita majstorska radionica *Orgelbau Eisenbarth* iz Passaua, uz stručnu potporu velikog hrvatskog orguljskog interpreta i skladatelja, akademika Anđelka Kloubučara.

– Gradnju novih orgulja potaknuo je osobno biskup Škvorčević kako bi katedrala dobila vrhunski instrument. Posao je bio vrlo složen, prostori poput katedralnog traže veliko glazbalo koje se svojom arhitekturom i stilistikom uklapa u nje, zadovoljavajući u potpunosti sve akustičke kriterije – naglasio je graditelj Wolfgang Eisenbarth. Četrdeset registara i manualnom trakturom uistinu 'kraljevske' nove orgulje omogućavaju vrhunske izvedbe i najsloženijih djela orguljaške literature.

STOTA GODIŠNJICA ROĐENJA BISKUPA JOSIPA SALAČA IZ DARUVARA

Od poštanskog službenika do pomoćnog zagrebačkog biskupa

Piše: Ljiljana Marić

Na trideset i drugu obljetnicu smrti mons. Salača, 19. prosinca prošle godine, požeški biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u daruvarskoj župnoj crkvi Presvetog Trojstva. Tada je 2008. godinu proglasio Godinom biskupa Salača za daruvarske župe. Tijekom ove godine, dodao je biskup, proučavat će se njegov lik i u konkretnim daruvarskim okolnostima nastojati po njegovu uzoru živjeti vjernost Isusovu evanđelju i njegovoj Crkvi.

– Biskup Salač bio je jedan od velikih ljudi koji je uložio cijeli svoj život u vjernost Bogu, i u vjernost Crkvi u Hrvatskoj. Bio je vjerodostojan u svom svećeničkom životu, stoga ga treba pamtiti kao velikog čovjeka i kao uzor – istaknuo je biskup Škvorčević.

U prigodi 100. obljetnice rođenja pomoćnog zagrebačkog biskupa dr. Josipa Salača, dugogodišnjeg odgojitelja svećeničkih kandidata Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa, u Dvorani bl. Alojzija Stepinca u Požezi održano je 24. siječnja predavanje o njegovom životu i djelu. O njemu je svjedočio dr. Stanislav Vitković, prebendar iz Zagreba.

Rođen je u Daruvaru 22. siječnja 1908. godine u češkoj obitelji. Školovao se u rodnom gradu sve do velike gimnazijske mature. Nakon toga je još završio poštansku školu te se zaposlio kao činovnik u pošti.

Biskup Salač snimljen 1971. godine prigodom predaje tonzure tadašnjim bogoslovima.

Snimio: Tihomir Ivčetić

– U svojim mladim danima bio je pravi tražitelj istine. Njegova vjera nije bila samo tradicionalna, želio je imati svoj osobni stav i kada je došao do toga stupnja da zna što hoće u životu, onda se javio za svećeničkog pripravnika. Za svećenika ga je, 26. lipnja 1932. godine, zaređio nadbiskup dr. Antun Bauer, nakon čega je primio službu kapelana u Daruvaru. Nekoliko godina kasnije položio je ispit za profesora vjeronauka na srednjim školama te je dobio namještenje katehete u Zagrebu. Doktorirao je na zagrebačkom Katoličkom bogoslovnom fakultetu gdje je zatim kao privatni docent predavao duhovno bogoslovje – kazao je dr. Vitković.

Vicerektor Bogoslovije

Na prijedlog rektora Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa Franje Šepera 1943. godine, odlukom nadbiskupa Alojzija Stepinca, imenovan je za vicerektora zagrebačke Bogoslovije. Pet godina kasnije, u izuzetno teškim poslijeratnim okolnostima, kada je Stepinac već bio na robiji kao i stotine drugih svećenika, na prijedlog rektora Šepera biskup dr. Franjo Salis imenovao ga je duhovnikom Bogoslovije. Dvije godine kasnije uslijedila su hapšenja bogoslova od strane komunističkih vlasti, a s njima je bio uhapšen i duhovnik dr. Salač. Na montiranom suđenju dobio je šest godina robije i tri godine gubitka građanskih prava. Nakon tri godine bio je amnestiran te imenovan upraviteljem župe Suhopolje i Cabuna. Te iste, 1954. godine, došlo je do promjene u upravi Zagrebačke nadbiskupije. Papa Pio XII. za zagrebačkog nadbiskupa koadjutora imenovao je dr. Franju Šepera. Među prvim njegovim dekretima bio je onaj o vraćanju dr. Salača za duhovnika u Bogosloviju u kojoj je ostao sve do 1969. godine.

Duhovnik i liturgičar

– On je kao duhovnik dao najdragocjeniji i najplodonosniji dio svoga života. Bogoslovi su ga doživljavali kao pravoga duhovnika u kojega su imali veliko povjerenje. Odgajao ih je za zrelu i odgovornu duhovnost i crkvenost. Osim što je bio u plejadi velikih zagrebačkih duhovnika, bio je i vrstan liturgičar – podsjetio je dr. Vitković.

Prije nego što je 1969. godine kardinal Šeper zatražio da ga razriješe službe zagrebačkog nadbiskupa i pročelnika Kongregacije za nauk vjere, imenovao je dr. Salača kanonikom Prvostolnog kaptola. On je tada preuzeo i službu ispovjednika i propovjednika u katedrali. Njegove propovjedi bile su kratke, jezgrovite i prožete Svetim pismom. Nakon razrješenja kardinala Šepera upravu je preuzeo kao apostolski administrator dotadašnji pomoćni biskup mons. Franjo Kuharić. Za svoje pomoćne biskupe predložio je Josipa Salača i Miju Škvorca koji su u srpnju 1970. godine bili zaređeni.

Briga za svećeničke pripravnike

Mons. Salaču povjerena je tada služba biskupskog vikara za sjemeništa, odnosno za odgoj svećeničkih kandidata. Imenovan je i za vršitelja dužnosti rektora Bogoslovije. Kako je bio slaba zdravlja na kraju akademske godine 1974./75. zahvalio se na službi rektora. I dalje je bio delegat sjemeništa prateći život i rad Bogoslovije. Bio je podpredsjednik žendibenog suda, a u tadašnjoj Biskupskoj konferenciji bio je član Komisije za laike te interne Komisije za tisak. Umro je 19. prosinca 1975. godine. Pet dan prije toga u zagrebačkoj katedrali obavio je đakonsko ređenje.

– Njegov život bio je sav posvećen Crkvi, a na posebna način brizi za oblikovanje svećeničkih pripravnika. To je bila njegova životna zadaća kojoj se posebno posvetio i koja je ispunila njegov život. Molitve, žrtve i ljubav biskupa Salača neizbrisivo se upisane u povijest zagrebačke Bogoslovije, a njegovo djelovanje nastavlja se u životu i apostolatu tolikih svećenika koje je odgajao svojim vjerodostojnim primjerom života odanosti Crkvi, mjesnom biskupi i Kristovu nasljedniku – zaključio je dr. Vitković.

JURICA BEŠLIĆ, nogometaš i trener početnika Požege, te malonogometaš Bijele kuće

Vjera me prati cijeloga života

Piše: Slaven Paponja

Snimio: Duško Mirković

Vjera mi je uvijek puno značila, ne samo kao tradicija ili nešto što sam uzimao radi reda, već sam u njoj doista našao ono nešto što me prati cijeli život. Ne volim suditi o sebi, no mislim da nastojim živjeti u skladu s vjerom, molim se, idem na misu, redovito se ispovijedam i pričešćujem, a nastojim to prenijeti i na druge, posebno na mlade polaznike škole nogometa u klubu, a nadam se sutra i na svoju djecu – ističe Jurica Bešlić, nogometaš i trener početnika NK Požege, te član malonogometnoga kluba Bijela kuća, koja je krajem 2007. godine po prvi put osvojila tradicionalni božićni malogometni turnir u požeškoj dvorani Grabrik. Upravo tom naslovu Jurica se posebno obradovao.

Najbolji športaš Požege

– To smo stvarno dugo čekali. U finalu smo 2003. godine na penale izgubili od Argusa iz Slavenskog Broda, bili smo i dvaput treći, 2005. i 2006. godine, no konačno smo dočekali pobjednički pehar. Inače, bilo je to ukupno moje treće finale jer sam, naime, zajedno s višegodišnjim suigračima i prijateljima Ivom i Mirom Papkom te Josipom Mauznerom, 1999. godine, izgubio u finalu kao član Poljane. No, Bogu hvala, konačno smo osvojili taj turnir i sada smo u športskom smislu sigurno mnogo zadovoljniji – kaže Bešlić, zaposlenik Požeškog športskoga saveza, koji je proglašen i najboljim športašem Požege u 2003. godini. Tada je Nogometnim klubom Slavonija, čiji je te godine bio najbolji igrač i stijelac, osvojio prvo

mjesto u Trećoj HNL – Istok i izbio plasman u Drugu hrvatsku nogometnu ligu.

Jurica je praktični vjernik, a u vjeri je rastao od najmanjih nogu. Nedjeljom, kaže, redovito ide na misu u 9 sati u crkvi Duha Svetoga, zajedno sa suprugom Ivanom.

Oduševio me tečaj za brak

– To je za nas postalo uobičajeno, nešto potpuno normalno, bez čega nam nedjelja ne može proći. Župljanin sam župe Sv. Leopolda Mandića, tamo sam prije išao redovito na mise, no već desetak godina sam kod fratara, a to je i suprugina župa. Ivana i ja smo nakon osam godina 'hodanja' prošlu ljetu vezu okrunili svetim sakramentom. Prošli smo i sedmodnevni tečaj pripreme za brak i mogu stvarno reći da nam je pomogao i još više učvrstio našu povezanost. Priznajem, ugodno sam se iznenadio, tečaj je stvarno odlično koncipiran, stekao sam neke nove spoznaje. Preporučio bih ga svakom mladom paru – zaključio je Jurica Bešlić, koji od svetaca, otkriva nam, što je i za očekivati posebno štuje sv. Jurja, kojeg slavimo 23. travnja.

PAKRAČANI VODEĆI U KMNL-U

Nova sezona Katoličke malonogometne lige (KMNL) Požeške biskupije čiji je cilj kroz malonogometne aktivnosti, obogaćene kršćanskom porukom ljubavi i vjere u život, okupiti mlade ljude različitih profila i dobi, počela je prošle jeseni, a nakon pauze nastavlja se sredinom ovog mjeseca. Nakon što je većina od 11 ekipa odigrala četiri kola na prvom mjestu je ekipa pakračke župe. Druga je ekipa župe bl. Alojzija Stepinca iz Novske, a treća župe sv. Leopolda Mandića iz Požege. Prve dvije najbolje ekipe sudjelovat će na nacionalnoj završnici. Prije svake utakmice igrači i suci okupljaju se u krug oko centra kako bi susret započeli molitvom. Osim za fizičke prekršaje, igrači se isključuju i za svaku psovku ili grubo riječ. Iskustvo je pokazalo, dodaje Dubravko Kotorac, voditelj biskupijske KMNL-a, da se igrači znaju svladati, odnosno da su psovke na ovakvim utakmicama, za razliku od ostalih, prava rijetkost. (H.T.)

Na treningu nema psovanja

Dvije i pol godine treniram polaznike škole nogometa i početnike NK-a Požege. Za vrijeme treninga sam od početka postavio jedno pravilo - nema psovanja. Svaka psovka znači prekid treninga za sve, jer oni su dio momčadi, nisu sami i stoga se moraju naučiti zajedništvu. Moram priznati, u prvih je šest mjeseci bilo dosta prekinutih treninga, no više ih nema. Tražim od njih da se tako ponašaju i na utakmicama – napomenuo je Bešlić.

Kako nogometaši pokazuju svoju vjeru

Sve je više nogometaša koji „glavnoga krivca“ za svoj uspjeh prepoznaju u - Bogu i o tome javno svjedoče. Brazilski nogometaš Kaká prvi je počeo nositi majice s natpisom *Isus živi i Isus te voli*, a proslavljajući tek osvojen naslov prvaka Europe, skinuo je dres ispod kojega je na majici stajalo *Pripadam Isusu*. Vratar hrvatske reprezentacije Stipe Pletikosa iskren je vjernik koji snagu pronalazi u Bogu. Prije početka svake utakmice, oslonjen na stativu, predano se moli. Dario Šimić, igrač Milana, svoje pouzdanje polaže u Nebesku Majku, čiji je lik na njegovoj majici na svakoj utakmici.

–Športaši su oni u kojima djeca vide svoje idole pa često poistovjećuju svoj svjetonazor s njima, a zato je bitno da te osobe kršćanski svjedoče. Oni svoju vjeru moraju živjeti na terenu, izvan njega i prenositi ih na one kojima su na neki način uzori - kazao je to za Glas Koncila Niko Kranjčar. Spomenuti igrači tek su neki među brojnim zbog kojih je „kršćanski trend“ sve prisutniji, ali za razliku od ostalih trendova, koji su obično kratkoga vijeka, ovaj je neprolazan jer upućuje na trajne vrijednosti. (S.I.)

PRIMISLI UZ II. BISKUPIJSKI EUHARISTIJSKI KONGRES

Kada zemlja postaje djelić neba

Piše:
Mato Nosić

Svaki euharistijski čin, svako misno slavlje bilo koje razine duhovna je žetva. Ta metafora, koliko god korištena, nikad nije istrošena. Blagdan prave gozbe slijedi nakon žetve. Protega mu ide od zemlje do neba. Ako smo u raspoloživosti duše i uzljubljenosti srca zadoobili dar jedrih plodova, onda sjedinjeni s Kristom, blagujemo. To blažujstvo, radost koja istihana u nama od sreće «pjeva» dijelimo s bližnjim pa nam se čini da zemlja postaje djelić neba. Može se reći da pravo, istinsko crkveno slavlje donosi nebo na zemlju, anticipira budućnost, snaži za život i služi mu.

Nadmoć spasenjskog zaštitništva

U našem sekulariziranom vremenu, u kasu upitnih, nerijetko pogubnih stavova, ideja i mišljenja, u kojem roditelji postaju posredovani antijunaci a naručene i dirigirane ankete stupidno ponavljaju da obitelj nije društveni ideal, kad se ruši ljepota majčinstva, svodeći ju na goli funkci-

onalizam, Požeški euharistijski kongres, svako njegovo euharistijsko slavlje na poseban i opći način sudjelovanjem mnoštva na brojnim manifestacijama, prvenstveno euharistijskim slavljinama, snažno poučava upravo suprotno. Zagovarajući obiteljske odnose, kulturu života naspram hedonizma i smrti, sasvim jasne tradicijski i povijesno potvrđene vrijednosti naspram filozofiji posvemašnjeg etičkog relativizma, preko ambona i svetišta Crkva snaži ljudsko dostojanstvo, čovjekov vjerski integritet i individualitet, neotuđivo pravo da nam Krist bogočovjek i brat bude orijentir svakog koraka. Svjetlo svijeta. Ostaje trajna poruka da s Kristom na svojoj strani svugdje i svagda kao kršćani moramo osjećati ponos, nenametljivu nadmoć (onu sv. Lovre i tolikih mučenika!), bogatstvo zadobivenog spasenjskog zaštitništva, a ne frustriranost, osjećaj potisnutosti i nelagodu.

Da budemo «živo Evanđelje»

Ovakav veliki crkveni događaj na svoj način potiče čovjeka na novi kršćanski kreativitet, na život po Objavi i suradništvo s Kristom koje traje preko dvije tisuće godina i nameće da sami budemo «živo Evanđelje Isusa Krista», zajamčenoj budućnosti pojedinca i društva kojoj je mjerilo svega spasenjski Krist.

U tom smislu Požeški drugi euharistijski kongres, a takvim je bio i onaj Prvi Alojzija Stepinca zasigurno će ostati Kon-

gres nade. Tako će biti: materijalističko će ustuknuti pred duhovnim, smrt pred životom, zlo pred dobrim. Sjetimo se: Ono što se u vrijeme Požeškog kongresa blaženog Alojzija Stepinca nije ni slutilo, prešlo je «prag nade» i postalo naša društvena i crkvena zbilja.

Zvuči možda preuzetno, no po Objavi je sigurno: Budućnost ovoga društva i naše Biskupije ne nastaje umjetnim presađivanjem ideologija i lažnih nazora, ona izrasta i razvija se iz vlastitih korijena u kojima je Bog Svevladar, Krist Spasitelj jedina sočika. On je svojom spasenjskom žrtvom opečatio naš individualitet i kolektivitet. To je naša stalnost. Tu je matrica rijeke, tu su silnice života naše Crkve. Tu će biti usidrena budućnost ove zemlje, ali i šireg europskog ozemlja. To je snažni govor našega Kongresa.

Kongres vjere i kulture

Naš Požeški euharistijski kongres iznikao je u još jednoj svojoj divnoj pojavnosti koja čini mi se nije dosad bila dovoljno isticana. Bez izuzetka, ne želeći sve događaje svrstati u istu razinu važnosti, od izlaska našeg skromnog »Zajedništva«, od tiskanja Zbornika radova posvećenog 60. obljetnici rođenja i 35. godišnjici pastirskog rada našega biskupa Antuna, od zamašnog preuređenja naše katedrale do večeri kolaudacije jedinstvenih požeških orgulja i maestralnih nastupa prominentnih umjetnika te niza drugih događanja, ovaj bismo Kongres mogli označiti kao još jedno plodno susretnište vjere i kulture. Mada iz drugog plana, Kongres je uz ne male ljudske, prvenstveno mislim na oca Biskupa, i materijalne napore na svoj način pridonio da županijski i biskupijski grad Požega i dalje opravdava laskavi atribut Atene hrvatskog sjevera.

Snimio: Duško Mirković

PAVLE PRIMORAC O KNJIZI «ISUS IZ NAZARETA»

Prava duhovno-intelektualna 'poslastica'

Knjiga se može satacati na razne načine. Netko može biti eklektik, pa «pabirčiti» od drugih intelektualno blago i složiti to u neki vlastiti književni uradak. Drugi opet mogu iz svojega intelektualnog i duhovnog iskustva, iz osobnog nadahnuća napisati knjigu. Knjiga «*Isus iz Nazareta*», čiji je autor sadašnji papa Benedikt XVI. imala je dug tijek svojega nastanka. Ona je nastajala, rađala se u duši jednoga duhovnoga velikana, sigurno se razvijala i na molitvenoj dimenziji, sve dok nije britko, teološki jasno napisana, te predstavljena čitalačkoj publici. Cilj ove knjige je pomoći vjernicima, ali i nevjernicima kako upoznati i shvatiti Isusa.

Pisana iz nadahnuća i ljubavi

Vrlo je zanimljiv naslov knjige. U našem svakodnevnom govoru, kada upotrebljavamo ime neke osobe, i uz to ime mjesto iz kojega potječe, to bi pretpostavlja da tu osobu dobro poznajemo, da nam je prijatelj, da ju volimo i da nam je draga. Upravo je papa Benedikt XVI. osoba koja je duboko zaživjela Isusa Krista, njegovu osobu i evanđelje, pa se, da se izrazimo 'usuđuje' Isusa nazvati 'Nazarećanin'. A to može svatko tko duboko ljubi Isusa i tko u dubini duše osjeća intimu sa živim Bogom. Drugim riječima, ovu knjigu Papa je sastavio iz dubokog nadahnuća i ljubavi. On sam svjedoči da je do ove knjige »prošao dugačak nutarnji put«. Uz razne knjige koje govore protiv Isusa Krista nijekanjem njegova božanskog poslanja, izrasla je jedna knjiga, remek-djelo velikana duha. Ona nam sasvim izričito i snažno naglašava da Isus postoji, da je živ, da je bogočovjek, da je Sin Božji. Ova knjiga tek je prvi dio o Isusovom životu koji opisuje Isusovo krštenje, Isusove kušnje, njegovo propovijedanje, molitva *Oče naš*, Isusove prisposode, odabir učenika, i razne biblijsko-teološke slike koje nam osvjetljavaju put spasenja, te na kraju, Isusove tvrdnje o samome sebi. Nadam se da ćemo uskoro dobiti i knjigu koja nam govori o Isusovom vazmenom otajstvu – mucu, smrti i uskrsnuću.

Obilje duhovnih blagodati

Dio knjige koji ostavlja vrlo upečatljiv Isusov govor, jest Govor na gori koji nam je svima poznat. Ali ono što je vrlo posredno jest onaj dio u kojem Isus govori o samome sebi. Isus za sebe svjedoči da je Sin čovječji, Sin Božji. Ono što je najsnažnije,

Naslovnica knjige koja je postala među traženijima u knjižarama vjerskog sadržaja

i ono što je duboko pogodilo dušu autora jest vrlo jasan izričaj Isusov «*Ja jesam*».

Isus je ovim izričajem pokazao ljudima svoj identitet, svoje duhovno porijeklo, a to je da je on Bog, Sin Božji. Knjiga «*Isus iz Nazareta*», ako je počnemo čitati, kadra je izgraditi nas i učiniti nas osobama koje će bolje upoznati Isusa Krista. I sama činjenica da je Papa priznao duboki nutarnji put prije nego je počeo pisati knjigu, pokazuje nam da, pisati o Isusu jest velika odgovornost. Ali tu je važno naglasiti još nešto. Ova knjiga je prava duhovno-intelektualna 'poslastica' i može obogatiti svakoga kršćanina, pa čak i nekršćanina koji je spreman za dijalog. Da bismo dublje i bolje upoznali Isusa posegnimo za ovom predivnom knjigom, i svakako – postoji garancija da će naš duhovni put biti dublji i kvalitetniji. Jer Isus Nazarećanin jest – Bog. Tko spozna tu činjenicu, ako želi može doživjeti jednu vrstu unutarnjeg oslobođenja. Vrlo je važno pažljivo iščitavati svako poglavlje toga duhovno-teološkog uratka kako bi i sami primili duhovnu snagu, ljubav, oslobođenje i ispunjenje u vlastitom životu. Budući da je autor knjige čovjekoljubac, kroz ovu knjigu nam je upravo sve te duhovne blagodati i ponudio. Neka je blagoslovljen Isus Nazarećanin kroz ovu knjigu!

NAJAVE

20. veljače ■ U Dvorani sv. Terezije Avilske u Požeگی u 18,30 sati održat će se korizmeno duhovna obnova za oboljele od PTSP-a i njihove obitelji te članove Udruga domovinskog rata. Voditelj je prof. dr. Tomislav Ivančić na temu »Ne boj se, samo vjeruj!«.

1. i 2. ožujka ■ Biskupijski križni put mladih: Nova Kapela – Požeга. Za sve informacije obratite se svome župniku.

Dekanatski susreti molitelja Djela za duhovna zvanja

U organizaciji Povjerenstva za duhovna zvanja održat će se dekanatski susreti molitelja Djela za duhovna zvanja tijekom 2008. godine po sljedećem rasporedu:

16. veljače ■ Pakrački dekanat u župi Pakrac;

23. veljače ■ Pleternički dekanat u župi Pleternica;

8. ožujka ■ Novokapelački dekanat u župi Oriovac;

29. ožujka ■ Novljanski dekanat u župi Novska;

5. travnja ■ Našički dekanat u župi sv. Marka Evanđelista u Našicama;

19. travnja ■ Slatinski dekanat u župi sv. Josipa u Slatini;

7. lipnja ■ Novogradiški dekanat u župi Davor;

14. lipnja ■ Kaptolački dekanat u župi Velika.

Godišnji susret u katedrali sv. Terezije Avilske u Požeگی na dan svećeničkog ređenja 29. lipnja.

Većernji križni put mladih

Nakon što je prošle korizme prvi puta na Kalvariji iznad Požege subotom navečer organiziran večernji križni put mladih i ove korizme nastavit će se s ovom pobošnošću. Organizira je Katehetski ured Požeške biskupije u suradnji s vjeroučiteljima požeških srednjih škola. Svake subote s početkom u 20 sati križni put će predvoditi vjeroučenici druge srednje škole sa svojim vjeroučiteljima i svećenicima.

I M P R E S S U M

Zajedništvo

GLASNIK POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požeга

GLAVNI UREDNIK: Mato Nosić

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Mato Nosić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Višnja Hudeček

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona d.o.o., Zagreb

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA:

Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požeга; Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295; e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Svaki rad započinje s molitvom Duhu Svetome

Piše: **Višnja Mikić**

Različiti su Božji darovi ljudima. Ako ih čovjek iskoristi, doista može raditi, živjeti od svog rada, ali i slaviti Boga. Marija Rizvić iz Orubice, majka je petero djece. Uz supruga Branka podiže ih, a uz veliku podršku svekrve, koja im puno pomaže, Marija, koju rodbina i prijatelji zovu Franca, bavi se umjetnošću u drvetu. Još kao dijete počela je praviti različite kipiće, rado je crtala, a zapošljavanjem u Slavonijaradinosti došla je u dodir s drvetom, zavoljela ga i tada počinje njezin ozbiljniji rad. Rezbarila je ornamente, ali htjela je više i drugačije, a i djeca su tražila svoje, stoga ova nadarena žena daje otkaz u poduzeću i nastavlja raditi kod kuće.

Jedan od Francine braće je restaurator, pa je povremeno pomagala njemu, izrađujući npr. glavu anđela ili ruku sveca, već prema potrebi, i tako se polako razvijala u umjetnicu. Postupno su počeli nicati rezbareni oltari, kipovi, amboni, krstionice, postolja za tabernakule...

Radova ima i u Vatikanu

– Više niti ne znam koliko je uradaka iza mene, ali brojni su: u susjednoj župi Davor izradila sam oltar, ambon, krstionicu, podnožje tabernakula, u suradnji s poznatim i priznatim orubičkim stolarom, Vinkom Vitolićem, zatim sam radila za župe u Kuzmici, Podgoraču, Novoj Bukovici, kip sv. Vida u župnoj crkvi u Okučanima, za vojnu kapelaniju na Papuku, a najviše sam radila na području Zagrebačke nadbiskupije: u Novom Brestju, Retkovcu, Dugavama, Karlovcu. Moji najdraži radovi su oni u crkvama u Novom Brestju, oltar u

Jezerinama, kipovi Gospe i Svetog Jeronima u Šibeniku... – ističe Marija.

Kao usput, skromno je spomenula kako njezinih uradaka ima i u Vatikanu i u još nekim zemljama. Nije nam pričala o tome kako mora poznavati pravce i stilove u umjetnosti, kako bi ukomponirala npr. novi oltar u stari sakralni objekt, ili kako bi vjerno obojila novog sveca da ne „iskače“ od izgleda onih, starih 300 godina itd.

Zlatne ruke

– Moram i znati ponešto o svecu kojeg izrađujem od drveta, poznavati njegov život i „atribute“, po kojima je prepoznatljiv, a takav mora biti i kip (npr. ruka s knjigom, ljljanom, štapom...) – dodaje.

Francini kipovi naprosto „govore“, koliko su lijepi, vjerni, umjetnički oblikovani. Ali nije ni čudo. Naime, Franca u svojoj radionici na zidu ima istaknutu molitvu Duhu Svetom. Moli je prije svakog posla, posebno onog zahtjevnijeg. Tada je sigurna da će sve biti dobro i umjetnina onakva kakvu ona želi. Pokazala nam je kako rezbari i oblikuje svoja djela. Doima se krhkom, ali u njezinim spretnim rukama „glajfuz“ i dljeto naprosto lete po drvetu.

– Trenutno radim raspelo, zatim Dijete Isusa, a čeka me posao i na pakračkim orguljama. Naime, njih treba rekonstruirati, a ja ću raditi ornamente – priča nam, dok ne skida oka s Djeteta Isusa koje širi ručice i kao da njima želi zagrliti svog tvorca, Francu, ženu zlatnih ruku i toplog osmjeha.

SUGESTIJE BRATA SVEĆENIKA

U dnevnom boravku Rizvićevih, veliki je kip Djevice iz Nazareta, Francin rad, koji morate uočiti još s vrata, koliko je lijep, a Marijin pogled, iako u drvetu, veoma drag i majčinski.

Franca ima brata svećenika, vlč. Tomu Mrnjeca, župnika u Vetovu, koji povremeno zna sugerirati sestri nekakvu sitnicu ili pomoć, ako „zapne“ ideja o kipu, ambonu, oltaru... Njenom umjetničkom stvaranju veoma se radovao i pokojni otac, Stjepan Mrnjec, koji ju je podržavao. Sam je autor dviju knjiga o Domovinskom ratu i bližoj hrvatskoj povijesti na staropetrovoselskom području, a Franca je ilustrator korica. Stjepan je nekad sa svojom suprugom spremno primao život iz Božje ruke, pa je imao brojnu obitelj, usadio u njih svakodnevnu, toplu, obiteljsku molitvu, a oni to danas prenose i njeguju, svatko u svojoj obitelji. Bio je i veliki Marijin štovatelj. Uz obveze kod kuće, rado i često je hodočastio u sva marijanska svetišta. Franca se udala u Orubicu također u obitelj koja živi vjeru i to se vidi čim se uđe u njihovu kuću. Mir, sklad, ljubav i sloga, Božji blagoslov odišu na svakom koraku. Franca i suprug Branko imaju svatko svoju radionicu: on stolarsku, ona rezbarsku, ali pomažu jedno drugom i umjetnički se nadopunjuju. Raduju se što dvoje od petero djece ima već sad umjetničkog duha, pa pretpostavljaju kako će danas-sutra i oni krenuti stopama roditelja, po Benediktovoj „moli i radi“. Rezbarski rad i uspon nisu laki, dugi su i zahtjevni, traže preciznost, strpljenje i upornost, ali sigurni smo da će Duh Sveti, kojem se Franca moli prije posla, dotaknuti i djecu i biti njima danas-sutra također glavni pomoćnik.

